

HUỶNH VĂN MƯỜI

NÓI VỚI
MỘT NGƯỜI

NÓI VỚI MỘT NGƯỜI

Cứ mộc mạc,
hồn nhiên như gốc rạ
Thuở mẹ về
xanh khóm mạ đồng sâu
Thôi đứng giữa
hai nẻo đường quen, lạ
Buổi mất còn,
nghiêng ngả tựa vào đâu?

Xin chớ để
niềm tin yêu khuyết tật
Chốn bụi lằm,
được mất khác gì nhau
Mai em sẽ bình yên
trong cõi thật
Nghe mệnh mang
trời đất khúc kinh cầu.

NHÀ XUẤT BẢN
HỒNG ĐỨC

NÓI VỚI MỘT NGƯỜI
thơ Huỳnh Văn Mười

Tủ Sách VĂN HỌC ĐẠI ĐẠO – Quyển **136.1** trong
Chương Trình Chung Tay Ấn Tổng Kinh Sách Đại Đạo
Ghi dấu mười ba năm phổ thông giáo lý
(tháng 6-2008 / tháng 6-2021)

CHÂN DUNG ZBOROWSKA, sơn dầu, 55x38cm
Amedeo Modigliani (1884-1920, Ý), 1918.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
Chương Trình Chung Tay Ấn Tống Kinh Sách Đại Đạo

HUỲNH VĂN MƯỜI

NÓI VỚI MỘT NGƯỜI

THƠ - In lần thứ nhất

Giao cảm: **NGUYỄN QUỐC HUÂN**

Bạt: **HUỆ KHẢI**

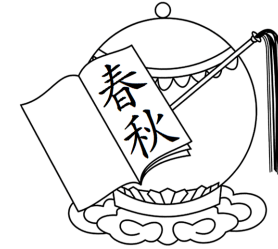
Phụ bản: - Bảy tranh sơn dầu của

AMEDEO MODIGLIANI (1884-1920, người Ý)

- Tám tranh sơn dầu của

TRẦN BỬU LONG (Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo)

Nhà xuất bản **HỒNG ĐỨC**
Hà Nội 2021

Ấn tống lần thứ nhất 1.000 quyển
trong Tủ Sách **VĂN HỌC ĐẠI ĐẠO**
do quý đạo hữu, đạo tâm ủng hộ
Chương Trình Chung Tay Ấn Tống Kinh Sách Đại Đạo
công quả **16.100.000 đồng**. Phương danh quý vị như sau:

1. Hiền tỷ VIVI NGUYEN (Canada),
công quả **10.500.000 đồng**, trích đợt 167 (và hết).

2. Quý hiền huynh, hiền tỷ HUỲNH VĂN TÙNG,
HUỲNH LYNN AMENDA, HUỲNH VĂN BRYAN,
và **NGUYỄN THỊ MỸ LINH** (bang Arizona, Hoa Kỳ),
công quả 200 USD ngày 11-4 (= **4.600.000 đồng**),
gởi đợt 170.

3. Họ đạo TRUNG KHÁNH,
Tam Thành, Phú Ninh, Quảng Nam
(Hội Thánh Truyền Giáo Cao Đài),
công quả **1.000.000 đồng**, gởi đợt 171.

Kính thành hồi hướng cứu huyền thất tổ siêu thăng,
hiệp tâm cầu nguyện quốc thái dân an,
đạo pháp trường lưu, chánh pháp trung hưng,
Đại Đạo Cao Đài quy nguyên thống nhứt,
vạn linh thức tỉnh hồi đầu, đồng đăng bỉ ngạn.

NÓI VỚI MỘT NGƯỜI

* <i>Chân Dung Zborowska</i> – Amedeo Modigliani, <i>tranh</i>	2	18. Đi Tìm 2	38
* <i>Người Đàn Bà Cầm Quạt</i> – Amedeo Modigliani, <i>tranh</i>	8	19. Độc Thoại	39
* <i>Độc Thơ Của Người Bạn Thơ</i> – Nguyễn Quốc Huân	9	20. Đợi	40
* <i>Jeanne Hébuterne 1</i> – Amedeo Modigliani, <i>tranh</i>	12	* <i>Paulette Jourdain</i> – Amedeo Modigliani, <i>tranh</i>	41
* <i>Chân Dung Christina</i> – Amedeo Modigliani, <i>tranh</i>	17	21. Em Tôi	42
1. Áo Trắng	18	22. Gọi Mình	43
2. Băng Khúc	19	23. Gửi Người Xa	44
3. Bên Sông	20	24. Gửi O Huế Ngày Mưa	45
4. Bước Tiếp	22	25. Hạt Bụi	46
5. Cảm Xúc Tháng Hai	24	26. Lộc Vừng	47
6. Cảm Xúc Tháng Chạp	25	27. Lỡ Dở 2	48
7. ChịƠi Về Thôi	26	* <i>Trưa / * Thuyền</i> – Trần Bửu Long, <i>tranh</i>	48b
8. Chị Tôi	27	28. Một Hôm Lên Núi	49
9. Chiều Sông Quê	28	29. Một Ngày Ở Miền Tây	50
10. Cho Người Em Xa Xứ	29	30. Mới Hay Tháng Chạp	51
11. Chờ	30	31. Mùa Đông ở Lại	52
12. Chưa Phải Mùa Thu	31	32. Mùa Đông Rồi Đó Em	54
13. Có Thế	32	33. Ngày Cha	56
* <i>Áo Trắng Cửa Thiên / * Về</i> – Trần Bửu Long, <i>tranh</i>	32b	* <i>Jeanne Hébuterne 2</i> – Amedeo Modigliani, <i>tranh</i>	57
14. Dưới Cỏ Mùa Đông	33	34. Ngoài Đó Bây Giờ Còn Mưa Không Em	58
15. Đêm Lũ	34	35. Ngộ	60
16. Đêm Ở Mỹ Khê	36	36. Người Về	61
17. Đi Lạc	37	37. Nhớ Không Tên	62
		* <i>Jeanne Hébuterne 3</i> – Amedeo Modigliani, <i>tranh</i>	63
		38. Nhớ Mẹ Lễ Vu Lan	64
		39. Nhớ Quê	66
		40. Những Cánh Hoa Bên Thềm Nhà	67

41. Nói Với Em	68
42. Nói Với Hoa Hồng	70
43. Nói Với Một Người	71
44. Sắc Và Hoa	72
45. Tạ Ôn	73
46. Tản Mạn	74
47. Tặng Người Xa Xứ	75
48. Thà Như	76
48. Tháng Chín	77
50. Tháng Sáu	78
51. Thăm Nghĩa Trang	79
52. Thì Xin Làm Bông Cỏ	80
53. Tình Em	81
* <i>Đợi / * Mẹ Về</i> – Trần Bửu Long, <i>tranh</i>	81b
54. Tóc Dài	82
55. Trở Lại Miền Tây	84
56. Từ Hôm	86
57. Tự Khúc 2	87
58. Tự Khúc 3	88
59. Vay	89
60. Về Đi Em	90
61. Vệt Mồ Hôi	91
62. Vị Ngọt Phù Sa	93
63. Viễn Khúc	94
64. Viết Ở Tịnh Đường	95
65. Vợ Vẫn	96
* <i>Căn Nhà Nhỏ / * Đi Qua Con Gió</i> – Trần Bửu Long, <i>tranh</i>	96b
* <i>Gìn Vàng Giữ Ngọc Cho Hay</i> – Huệ Khải, <i>bạt</i>	97

NGƯỜI ĐÀN BÀ CẦM QUẠT, sơn dầu, 100x65cm
Amedeo Modigliani (1884-1920, Ý), 1919

ĐỌC THƠ CỦA NGƯỜI BẠN THƠ

Nguyễn Quốc Huân

Đạo huynh Huệ Khải, người chủ biên Chương Trình Chung Tay Ấn Tống Kinh Sách Đại Đạo, cậy tôi viết *Giao Cảm* cho tập thơ thứ hai của anh Huỳnh Văn Mười sắp xuất bản – *NÓI VỚI MỘT NGƯỜI*.

Tôi nghĩ, có lẽ đạo huynh Huệ Khải biết tôi thân thiết với anh Huỳnh Văn Mười từ lúc còn rất trẻ. Chơi thơ với nhau bao nhiêu năm, lại đồng hương, đồng đạo với nhau. Quê nội anh Mười là quê ngoại của tôi – Đại Lộc, Quảng Nam, nơi có thánh thất Quảng Hòa.

Thế nhưng, tôi có chút do dự. Bởi lẽ, viết về một con người thân thiết và hiểu nhau thường khó tránh khỏi tình cảm chủ quan. May cho tôi, trong dòng chảy thơ ca của những người con áo trắng, thơ Huỳnh Văn Mười đã có một chỗ đứng vững chắc và quen thuộc trong đồng cảm và yêu quý của nhiều bạn đạo từ lâu, qua các tập san *Sống Đạo, Đạo Uyển...* và tập thơ đầu tay của anh: *GIỮA CHỐN TA BÀ*, do Chương Trình Chung Tay Ấn Tống thực hiện năm 2015. Nội chừng ấy là cũng quá đủ để thơ anh Mười “giao cảm” thiết tha cùng bạn đạo rồi. Tôi chỉ còn có mỗi một việc là “trích điểm”, ghi lại một

vài cảm nhận tản mạn về tập thơ của anh với vị thế một người em để chia sẻ, dung thông cùng bạn đọc.

Ở tập *GIỮA CHỐN TA BÀ* là một cách nhìn có tính khái quát về thân phận con người nơi cõi hồng trần:

*Giữa bờ hư thực mộng mênh
Ta tròn hạt bụi phiêu linh cuối trời.
(Bàn Tay)*

Để rồi tự tìm cho mình một cảm thức, trải nghiệm trên con đường hóa thân trọn vẹn:

*Nghiêng vai giữ bụi ta bà
Hóa thân ngọn khói chiều tà nhẹ băng.
(Lá Bỏ)*

Qua tập *NÓI VỚI MỘT NGƯỜI* thì đây không chỉ là lời nhắn nhủ thiết tha, cốt tủy thức một người em gái vì còn nhẹ lòng mà hướng ngoại, mãi chơi trò trốn tìm trong đôi ngã đạo đời. Nói với một người thôi, nhưng biết đâu vẫn cứ là tâm tình gửi đến tất cả những ai chưa định hướng, lớn gan đùa bỡn với vô thường:

*Em không thể hẹn thời gian đứng đợi
Để tóc còn xanh mãi với nương dâu.
(Nói Với Một Người)*

Lời tâm tình đó cũng là lời dặn dò hãy bền đỗ với con đường mình đã chọn, với hành trình mình đang đi, với đích điểm mình nhắm tới:

*Xin chớ để niềm tin yêu khuyết tật
Chốn bụi lằm, được mất khác gì nhau
Mai em sẽ bình yên trong cõi thật
Nghe mệnh mang trời đất khúc kinh cầu.
(Nói Với Một Người)*

Cái “cõi thật” đó là cứu cánh của chu trình hơi thở vào ra lên xuống, là nỗi ấp yêu với tâm thành khẩu tạ của một hành giả Cao Đài:

*Tạ ơn Thầy đã cho con tất cả
Làm hành trang dẫn bước cuộc đường trình
Con sẽ đợi cái ngày quay trở lại
Thầy đưa tay, con níu cõi hư linh.
(TạƠn)*

Khi đã nhận ra mình là ai giữa cuộc đời này, nhà thơ và hành giả là nhất thể. Đường như ai đó e ngại rằng tâm người làm thơ rất dễ xao động vì khó ngăn cảm xúc dâng trào theo từng trạng huống cuộc sống muôn vẻ. Nhưng, tốt cùng của tuôn chảy là lắng đọng. Thử nghe nhà thơ giải bày:

*Mãi miết bước chân, hành trình nhận diện
Về chỗ tâm không, ta gặp chính mình.
(Viết Ở Tịnh Đường)*

Và “ta gặp chính mình” là một niềm tin vào tính tất yếu của sự hóa thân từ những gì thô mộc u ám hốt nhiên chín muồi để thăng hoa thành tinh ba quang huy, rực rỡ:

CHÂN DUNG JEANNE HÉBUTERNE, sơn dầu, 81,3x54,6cm
Amedeo Modigliani (1884-1920, Ý), 1918

*Nhộng tầm tỉnh giấc mù sa
Một hôm tách vỏ bước ra thành ngài.
(Tự Khúc 2)*

*Cầm đèn bát nhã trên tay
Chuốt thân củi mục để ngày trầm hương.
(Tự Khúc 3)*

Như hệ quả đương nhiên của một hành giả làm thơ, sống với thơ, ngay cả khi thơ Huỳnh Văn Mừi không dung chứa ngôn ngữ nhà thiền thì hương thiền cứ luôn bàng bạc trong chữ trong câu, trong vần trong điệu:

*Cầm hòn đá cuội trên tay
Mấy nghìn năm tự lặn quay để tròn
Sóng cuồnng mặt biển hoàng hôn
Bao nhiêu gió để gọi hồn nước dâng.
(Tự Khúc 3)*

*Thì xin làm bông cỏ
Che hòn cuội giữa trời
Trộn vào nhau một sắc
Nghìn năm mưa nắng phơi.
(Thì Xin Làm Bông Cỏ)*

Chơn thiền là thông tay vào chợ, nên thơ anh Mừi không thoát ly để vào thâm sơn cùng cốc, trái lại cứ đàng hoàng hiện diện giữa những mảnh đời thường với tấm lòng chan chứa yêu thương, mẽ mang trách nhiệm.

Lắm khi thơ anh Mừi mộc mạc, thiết tha như tổ chất

nông dân xứ Quảng. Lắm khi lại tài hoa, trữ tình để mà trải lòng nhắc tới hai bậc sinh thành, nhắc tới đồng quê mùa mưa lũ, nhắc tới nắng hạn thiêu đốt cỏ cây...

*Con tu hú không về, buồng cau trở muôn
Nước lên ròng chiều lóng ngóng sông trôi
Mùa nước rặt con rô đồng ngơ ngác
Cha không về quê kiếng gọi mồ côi.
(Ngày Cha)*

*Có vệt mờ hôi lưng áo mẹ
Con gọi tinh khô – giọt sữa đời
Con gọi phù sa – tình của muối
Biển dấu muôn trùng cũng thế thôi.
(Vết Mồ Hôi)*

*Nhịp chày giã trắng tay cha
Vành nôi tiếng mẹ ơi à đêm mơ.
(Tặng Người Xa Xứ)*

Tình thương của anh gửi vào người chị hẩm hiu:

*Nghĩ càng thương hạt cơm sôi
Thương hương bồ kết đáy nôi vớt ra
Xuân thì mơn mớn người ta
Chị tôi xuân muôn bằng ba trắng tròn.
(Chị Tôi)*

Có khi là nỗi niềm khắc khoải về lẽ tan hợp, phù du của cõi ta bà sớm nắng chiều mưa:

*Người về đêm nay hay đêm mai?
Ơi ngọn đèn khuya lẻ bạn bày
Cháy lên cho kiệt cùng tim bắc
Rời người góc biển, kẻ chân mây.
(Người Về)*

Về thơ, thế gian hay phân biệt ra thế này loại nọ, như thơ tình, thơ đạo, thơ đời... Thật ra, ranh giới giữa các thể loại rất mỏng manh bởi lẽ thơ vốn là cuộc sống sinh động, chuyển dịch. Thơ có sứ mệnh dung chứa, chuyển tải những giá trị chân, thiện, mỹ. Nhưng người làm thơ chỉ là khách lữ cô đơn dò gậy nẻo đường xa, thử mò mẫm vào những vùng đất trinh nguyên vì trót đắm say hương sắc ngôn từ, vì vương mang hệ lụy duyên thơ. Huỳnh Văn Mười cũng vậy:

*Có phải thi ca thành duyên nợ
Dây tâm tư nối lại những xa gần
Nên hoàng hôn chưa phải là tắt nắng
Quá nửa đời hương sắc cứ thanh tân.
(Viễn Khúc)*

Thế giới hữu hình này dần đang dần cõi già đi, nhưng hương sắc thơ ca phụng hiến cho đời vẫn luôn phục sinh để mà thanh tân, tươi trẻ. Huỳnh Văn Mười đã bước qua khá xa cái ngưỡng hoa giáp, nhưng thơ anh vẫn tươi trẻ, thanh tân để mà phụng hiến cho đời cho đạo. Bởi thế, dẫu biết rằng lá xanh trước hiên nhà rồi sẽ thay màu, rằng vạt nắng chiều hắt hiu bên bờ dậu rồi sẽ tắt, nhưng

người làm thơ kia vẫn hồn nhiên như trẻ nhỏ, thơ thần ngời chơi bên thềm, lơ đãng nhìn áng mây mỏng manh tan hợp, hợp tan. Tất cả đều nhẹ tênh, yên ả, kể cả khi nghiêng vai cất gánh phù sinh, dứt một cuộc chơi:

*Thà chưa biết khóc biết cười
Biết trăm năm ấy phận người giả chơn
Thấp yêu thương, xóa giận hờn
Một mai nằm xuống nhẹ tơn nổi người.
(Thà Như)*

Nguyễn Quốc Huân
*Tịnh thất Thanh Châu
Mạnh Hạ, Tân Sửu (2021)*

HUYỀN VĂN MƯỜI
NÓI VỚI MỘT NGƯỜI

CHÂN DUNG CHRISTINA, sơn dầu, 80x69cm
Amedeo Modigliani (1884-1920, Ý), khoảng 1916

ÁO TRẮNG

Áo trắng hay là mây trắng đây?
Trên sân nhà thánh lá rơi đầy
Em giấu mùa thu trong vạt áo
Xa hút đường về bay trắng bay

Câu hát nào băng qua tháng năm
Thềm rêu mấy bậc nhuộm thẫm trầm
Em đi áo trắng ngang mùa hạ
Nắng xóa trùng dương mỗi bước chân

Cung bậc nào ru xanh bể dâu
Em đi áo trắng bụi ngang đầu
Mang theo lá đỏ mùa đông giá
Nhóm lửa ân tình sưởi ấm nhau

Tặng em một khoảng trời xuân biếc
Có tiếng chuông chiều thong thả rơi
Câu kinh ở lại vàng môi ấy
Cho cả ngàn sau ngọt lịm đời.

BĂNG KHÚC

Đẹp lung linh sau cái nhìn băng giá
Nỗi niềm nào tan chảy vóc hình em?
Nước đại dương trong mạch ngầm núi đá
Những đôi môi khát cháy mãi đi tìm

Máu luân lạc cơ hồ như sợi khói
Giọt mồ hôi tinh khiết hóa hương thơm
Thân vụn vỡ giữa đời nghe đau nhói
Cuộc nổi chìm sóng gió mấy ai hơn?

Đêm gói mình mảnh áo rách chần đờn
Rỏ nước mắt lặng thầm trong giá buốt
Những bất trắc giữa bàn tay trơn tuột
Đá cũng mòn biển cạn đáy trơ khô

Em diệu kỳ thánh nữ hóa thành thơ
Cuộc dâu bể muôn lời sao vẫn thiếu
Trong cơn sốt chiều nay tôi đã hiểu
Đá cũng biết tự tan chảy đời mình
Chờm những cơn đau.

BÊN SÔNG

Mênh mông trời, mênh mông sông
Vẫn bên đục bên trong như ngàn năm trước
Trong yên ả có réo gầm sóng nước
Giao Thủy ơi! Chừ xa thăm đôi bờ

Vẫn trong mắt em óng nuột một đường tơ
Mà đã thấy xoắn xang màu gió cát
Mà đã xa xôi những biển dâu xanh ngát
Tiếng thoi đưa tắt lặng bao giờ

Hai dòng sông chan chứa một vần thơ
Mà bên lở bên bồi khuất khúc
Mí tằm chín vòng đời thoát xác
Chảy về đâu trần trở thán năm dài

Chiếc vành nong tròn đầm nặng bàn tay
Tiếng em hát xôn xao mùa né, đũi
Ngày nước lớn sóng gầm trên khung cử
Kén, ngài ơi! Tức tưới đêm bùn

Mưa cứ mưa, ngòm ngợp nước sông tuôn
Gió cứ gió, thông thốc vào ô cửa
Bàn tay lạnh thềm đêm vầy trã lửa
Tàn tro bay về những tháng ngày qua

Thôi em ạ! Thôi đành xa, xa mãi
Bài thơ này xin gửi bến sông xưa
Em có nhớ, một lần xin trở lại
Để một lần thao thức, trắng đêm mưa.

BƯỚC TIẾP

*Mừng ngày khánh thành
thánh thất Quảng Hòa
Ái Nghĩa, Đại Lộc, Quảng Nam*

Vui quá sáng xuân nay
Sương sớm bay bay theo từng tiếng hát
Tia nắng còn cào nghiêng nghiêng phím nhạc
Ta cúi mình trước thánh thể ba ngôi
Nghe lửa tim reo đập nhịp bồi hồi
Sung sướng quá! Hồn ta say chất ngất
Nghe trong gió hương đời thơm vị mật
Đạo kỳ bay lồng lộng giữa muôn sao
Ta bước đi ló ló ngẩng cao đầu
Mạch sống trẻ vượt trăm ngàn gai sắc
Hạnh phúc mới trào dâng trên khóe mắt
Tạ ơn Thầy, quả ngọt đã trao tay

Ta bước đi trong tiếng gọi Cao Đài
Lửa tim cháy chưa từng phai sắc đỏ
Lòng tươi mới như buồm căng sức gió
Cho tháng năm, hương sắc mãi thơm nồng
Ta đi trong tiếng hát vạt thiên thần
Nhịp trống phách giục bàn chân thiên sứ
Đây áo trắng viết dài trang huyền sử
Đất rung lên triệu triệu đóa môi cười
Đi, đi hoài, đi nữa, anh em ơi!
Ta bước tới cùng trời hay cuối đất
Ngọn đuốc sáng chuyền tay ta nắm chặt
Tâm tình dâng bụi đất hóa tương lai.

Tháng 2-2016

CẢM XÚC THÁNG HAI

*Kỷ niệm Khóa Bồi Dưỡng Ban Phổ Tế
hai mươi một họ đạo tại Quảng Nam
29 và 30-02 Tân Sửu (10 và 11-4-2021)*

Ẩn vào đâu sợi nắng tháng Hai này
Để mưa giăng níu chân người ở lại
Cơn gió thổi mát lòng đêm Nam Ngãi
Tiếng chuông ngân khua tỉnh giấc Tam Kỳ

Tay trong tay háo hức buổi quay về
Nơi hội tụ của lòng ta thạch thiết
Hành trang đầy và trào sôi nhiệt huyết
Sát vai nhau ta xốc gánh lên đường

*Bồi đắp cho đời chân tánh thiện lương
Dưỡng tâm hạnh thêm đá mòn chân cứng
Phổ bày cho mối Đạo Trời chắc vững
Tế độ người còn chìm giữa cơn mê*

Đường tương lai ta mãi miết đi, về
Dẫu đông bão không làm ta chùn bước
Chí đã quyết con đường lên phía trước
Một chữ thành cho rạng rỡ mai sau.

CẢM XÚC THÁNG CHẠP

Khẽ khàng rây mưa tháng Chạp
Trạng nguyên đỏ sắc mặt trời
Hiên xưa biếc màu rêu cũ
Lộc vừng một thoáng rơi rơi

Nôn nao dậy thì hoa cúc
Rắc vàng lên nụ heo may
Cánh chim cuối mùa di trú
Về thương một nhánh sông gầy

Cây nêu lặn vào cổ tích
Cùng câu đối đỏ, dưa hành
Xa rồi mái tranh, khói bếp
Mẹ ngồi đếm lại ngày xanh

Tiếng gà vắt ngang sương sớm
Dường như có chút bồi hồi
Tinh mơ em về nhà thánh
Rộn ràng áo trắng tinh khôi

Cuối năm dọn mình sám lễ
Đất trời mở lượng bao dung
Hồn say trong men ân tứ
Con tim đập nhịp vô cùng.

CHỊ ƠI VỀ THÔI

Về thôi chiều đã sắp tàn
Chị ơi góc phố hai hàng bụi bay
Một đời vay trả, trả vay
Nghịch duyên chị nắm hai tay chập chùng

Về thôi mùa cũng chớm đông
Tóc xanh mấy độ đã bông bênh sương
Bây giờ nhạt sắc phai hương
Một mình chị giữa hai đường bập bênh

Về tìm lại tuổi cùng tên
Trong cơn mộng ảo bỏ quên mất rồi
Tàn tro sưởi ấm chỗ ngồi
Vết thương dĩ vãng đã thôi cuộc người.

Tiếc thềm một nét xuân tươi
Bâng khuâng chị nhạt nụ cười đánh rơi
Ngửa tay hứng giọt ơn Trời
Chiều chẵn vô niệם đắp lời tịnh không.

CHỊ TÔI

Chị tôi lật đật xuống đò
Bỏ quên độn nắng nằm co bên thềm
Lụa tình dệt bảy nghìn đêm
Buồng cau quá lứa còn thềm chỗ rơi

Chị tôi khăn áo theo người
Vành mi cong với nụ cười trở bông
Đêm ngồi chuốt nhọn mũi chông
Toan ghim bến lở vào trong sông bồi

Nghĩ càng thương hạt cơm sôi
Thương hương bồ kết đáy nồi vớt ra
Xuân thì mơn mớn người ta
Chị tôi xuân muện bằng ba trăng tròn

Khuya nghe rặng tiếng bông gòn
Chút thơ ngây biết có còn hay không
Từ hôm chị bước theo chồng
Mẹ ngồi đếm lá sầu đông chuyển mùa.

Tháng 12-2015

CHIỀU SÔNG QUÊ

Bờ tre lặng nghiêng mình muôn dấu hỏi
Bãi cát chờ mòn mỗi giọt phù sa
Ánh mắt em duềnh trên đầu ngọn sóng
Để con thuyền chết lịm bến sông xa

Có phải em bên kia áo bay
Có phải em một nét mi gầy
Gói dăm sợi nắng vào đáy mắt
Em gọi về tôi một chút say?

Trời nước gặp nhau ở cuối sông
Nhớ thương con nước cũng phiêu bông
Em đi sóng dợn nghiêng vành nón
Ngã bóng hoàng hôn lên nhớ nhung

Gió kéo mảnh sao lơ lả bay
Chim xa chao cánh gọi trời tây
Nước vẫn bồng bênh trăng hư ảo
Tôi ngã về em một bóng mây.

CHO NGƯỜI EM XA XỨ

Em đến trên vai nặng gánh buồn
Hương trời xa thơm nổi gian truân
Bên kia ngàn dặm còn phảng phất
Ly biệt hay là đau thể nhân?

Em đến bàn tay đan ngậm ngùi
Tầm Dương ai khóc tự ngàn xưa
Đàn ơi đau buốt người tri kỷ
Ngón rưng về đâu trong giấc mơ?

Em đến trong đời như chiêm bao
Ngày mai chưa biết giạt phương nào
Ai hay duyên số không tiền định
Chiếc lá còn treo lơ lửng đau

Em đến bên đời như bóng mây
Giáng tiên lạc xuống cõi lưu đày
Ba nghìn thế giới tìm đâu nhĩ
Còn lại hồn linh giữa chốn này.

CHỜ

Tay phải nắm chân kinh
Áo cơm cầm tay trái
Hai bàn tay nhập lại
Thành một đóa vô thường
Gắn trên đầu ngọn gió
Đêm nằm chờ dạ hương.

Tháng 11-2015

CHƯA PHẢI MÙA THU

Chưa có lá vàng rơi sao em bảo mùa thu?
Bầu trời vẫn trong veo, mắt chiều đen lay láy
Mây xám ngày xưa vẫn chưa hề trở lại
Hay lòng em thắc thỏm gió heo may?

Vẫn nắng vàng rắc nhẹ xuống hàng cây
Vẫn bông cúc dại bên đường e ấp
Những hạt mưa đầu mùa, cơn áp thấp
Có lẽ nào em lạnh thật rồi sao?

Tôi không phải là chim trời để gọi gió xôn xao
Xin làm nắng trái thật đều dưới chân em bước
Em đừng nhắc gì đến mùa thu trước
Lá muện phiền cuốn vạt áo cô đơn

Bông cúc sẽ rơi từng cánh đổi hồn
Nếu em bảo đã hết rồi mùa hạ
Tôi thấy trong mắt em những điều rất lạ
Tại em buồn chứ đâu phải mùa thu.

CÓ THỂ

Có thể em chưa là Bồ Tát
Rủ lòng sao đến một sa di!
Chỉ xin môi mắt làm tim bắc
Giọt-dầu-tôi chong ngọn lưu ly

Có thể hành dương em rưới khắp
Cam lồ bỏ sót một đời ai
Tôi vắt thơ mình thành bát nhã
Trì tụng vô ngôn trọn kiếp này

Vì em tôi nguyện làm khát sĩ
Bụng vạc trầm luân vượt néo xa
Yêu vô lượng kiếp còn chưa đủ
Hốt ngộ hằng mong một sát na

Tóc chẳng còn chi để bạc đầu
Ba nghìn thế giới cũng tìm nhau
Xin em đuôi mắt hồn tịnh thủy
Tôi về hóa Phật nửa đời sau.

DƯỚI CỎ MÙA ĐÔNG

Mẹ nằm dưới cỏ mùa đông
Co ro một dải đất đồng lạnh run
Đắp chăn cho mẹ – mưa phùn
Đỗ ngàn năm – tiếng mối đùn dưới lưng

Con quỳ trước cỏ rung rung
Bàn tay che ngọn bắc đùng thổi qua
Lửa đầu hong tóc mẹ già
Thân này cháy được xin là củi than

Nhớ hôm đèn lụi, bắc tàn
Nghiêng vai trút gánh gian nan mẹ về
Con còn chưa tỉnh cơn mê
Liêu xiêu bước giữa bốn bề cỏ gai

Lạy trời mau đến Giêng, Hai
Mượn chăn cỏ đắp hình hài lạnh căm
Nắng lên ấm chỗ mẹ nằm
Con ngồi đỗ giấc ngàn năm cho người.

Tháng 10-2017

ĐÊM LỮ

Đêm nghe sóng dội bên cồn
Nỉ non tiếng để gọi hồn nước dâng
Kiến vàng lữ lướt qua sân
Nước mênh mông nước, mây vờn vũ mây

Gió cuồng dật dẹo hành cây
Lạnh tanh bát cháo nửa đầy nửa lưng
Mái tranh chằng sợi dây thừng
Nước lên như thể chưa từng được lên

Bọt bèo bầu rát kẽ phen
Hồn nhiên con cú nhảy lên bàn thờ
Tro tàn bếp núc nguội ngờ
Nồi niêu cuốn vạt áo chờ mì tôm

Bốn bề căn gác tối om
Nhúng chân nước bạc đỏ lòm bùn non
Lom khom trên tấm phản mòn
Lầm thềm mẹ khẩn cho con cho đời

Cầu ngày có miếng cầm hơi
Cầu đêm mau sáng, cầu trời tạnh mưa
Kinh hoàng mẹ nhớ năm xưa
Giáp Thìn, Canh Tuất như vừa hôm qua

Lạy trời kiếp nạn trôi xa
Ngày mai, ngày mốt còn ta, sẽ còn.

ĐÊM Ở MỸ KHÊ

Vỗ thăm thăm vào đêm
Vào bãi cát, bờ dương, men bia và thiếu nữ
Những rì-zọt, những vi la, biệt thự
Không có dấu chân ai, chỉ hun hút ánh đèn

Con còng gió đã đi xa, đi tìm chỗ cho mình
Đi tìm chỗ đã thương nhau thì cho trót
Nơi hạt muối trên môi còn vị ngọt
Còn những phận người thăm thỉ gọi tên nhau

Con sóng rì rầm, con sóng lao xao
Mặt đại dương dựng hình sông thế núi
Có viên sỏi lăn tròn từ đầu khe ngọn suối
Có bài ca dao vàng óng sắc dâu tằm

Có lời ca Mẹ để lại nghìn năm
Có đôi mắt trừng trừng đêm canh giữ
Có tiếng thét nghẹn ngào bước chân bỏ xứ
Có rặng san hô chơn chớn mộ phần

Vỗ thăm thăm vào đêm
Vào cuộc tình mới đi qua một nửa
Con còng gió vẫn chưa về lại
Vẫn trời đêm, vẫn sóng, vẫn mình tôi.

ĐI LẠC

Năm mươi năm em lạc phận người
Lời hẹn thề tiếng nấc trên môi
Ru trăm năm như lời phiến muộn
Vết đạn nào lạc giữa tim tôi

Em đi qua mưa đã lạc rừng
Tháng ngày rồi bỏ lại sau lưng
Đi lang thang như loài cỏ dại
Lạc một lần ngọn khói hư không

Tôi trăm năm đi lạc cõi người
Rồi một lần đất gọi tên thôi
Em nhân duyên hay là hạnh ngộ
Lạc một lần trong cõi đời tôi.

ĐI TÌM 2

Rớt ra từ đáy luân hồi
Sang hèn mấy bực nhỏ nỗi luốc lem
Lăn quay viên cuội trước thềm
Ngọn roi danh lợi quất mềm thịt da
Đã vào đâu dễ bước ra
Đắm mê níu gót, phù hoa gọi mời
Cuồng quay chóng mặt cuộc chơi
Tiếng than lạnh gáy, điệu cười thót tim

Mòn hai con mắt đi tìm
Điều chân thực giữa muôn nghìn ảo không
Nợ trần xin trả cho xong
Đi tìm mình giữa đục trong cõi mình
Khuất chìm dưới đáy vô minh
Bụi hồng giữ sạch lung linh chơn thường.

Tháng 7-2015

ĐỘC THOẠI

Tay tràng hạt, miệng nam mô
Vòng châu tí tách khởi bồ đề tâm
Ngoài kia sương quánh bụi lằm
Trong ta từ huệ âm thầm trở bông
Trăm năm một trận cuồng phong
Ta neo hồn nhỏ bến sông vĩnh hằng

Hạt châu, từng hạt châu lăn
Nhịp nhàng hơi thở hòa tan não phiền
Xếp chân thường trụ an nhiên
Ngửa bàn tay hứng mạch thiền thấm qua
Ngồi trên vạn đỉnh sen tòa
Trong miên mật chỉ còn ta với Trời.

ĐỢI

Đêm dài cỏ thức đợi xanh
Hạt sương vắt vẻo trên hành đợi tan
Trăng rơi đáy nước đợi vàng
Bờ dương thấp thỏm hai hàng đợi reo

Câu thơ chong mắt đợi Kiều
Vầng mây vít ngọn gió chiều đợi bay
Tháng năm xõa tóc đợi ngày
Tôi giờ tịch mịch đợi say hương thiền.

CHÂN DUNG PAULETTE JOURDAIN, sơn dầu, 100,3x65,4cm
Amedeo Modigliani (1884-1920, Ý), khoảng 1919

EM TÔI

Một hôm ra phố bỏ làng
Con chim quyên đã đi hoang mất rồi
Thiệt thà như cỏ – em tôi
Mắt nai chừ đã xa rồi thơ ngây

Con chim quyên bỏ đất này
Bỏ bờ tre cũ tìm bầy bên sông
Quắt queo một trái nhãn lồng
Áo khăn để lại cầm lòng bay xa

Thị thành lên nỡn thịt da
Em tôi giấu ảnh mẹ cha quê mùa
Quên rồi hai tiếng dạ thừa
Tuổi tên chối bỏ cho vừa phần son

Một chim quyên để lại buồn
Một em tôi đã đi luôn không về
Một bờ tre héo triền đê
Một mẹ cha đỏ mắt về em tôi.

GỌI MÌNH

Mượn đèn soi cái tâm như
Nghe sâu thẳm đóa huệ từ mẩn khai
Gọi xuân, xuân bất trùng lai
Gọi người, mấy thuở ra ngoài tử sinh
Gọi năm tháng, chảy bỗng bênh
Gọi mình hay gọi cái tên vô hồn

Bây giờ gọi tiếng vô ngôn
Nhịp tim hòa nhịp càn khôn phập phồng
Sớm trưa chi đó bận lòng
Thấp đèn bát nhã ngồi chong tâm mình.

Tháng 1-2016

GỬI NGƯỜI XA

Em giờ xa ngút trời Tây
Ban Mê giờ với lay phay mưa sầu
Cho anh se chỉ bắc cầu
Em và quê cũ hai đầu nối nhau

Dã quỳ vàng đến mai sau
Ba-dan còn thắm trên màu môi em
Quê người gió lộng từng đêm
Cay cay sợi khói đi tìm mắt xưa

Bên em giờ nắng hay mưa
Ban Mê nỗi nhớ như chưa trọn thề
Một đời vó ngựa mãi mê
Xa xôi lắm – em có về hay không?

Xin mong manh dải lụa hồng
Em, Ban Mê nối một vòng trăm năm
Ơi người ở phía xa xăm
Cho anh ngắt nụ trắng rằm tặng em.

GỞI O HUẾ NGÀY MƯA

O Huế ơi! Nhớ giùm cho chút hỉ
Nợ nần chi o nằm vạ trong tim
Tui cứ giữ mặc kệ ngày đáo hạn
Bởi từ lâu thế chấp trái tim mình

O Huế nợ! Có chi mà ác rứa
Mưa dài rãng ướt tận tới bên tê
O nón lá nghiêng nghiêng chiều rất Huế
Áo mỏng tanh ướt hết tội chưa tề!

O Huế nợ! Chừ trưa không chút gió
Hằm như ri đứng sững lá mừng tươi
Tui gói nắng gửi về cho o đó
Đêm gió lùa se lạnh nhớ ghê nơi

O Huế nợ! Tui xin làm lá nón
Chằm đôi tim, nén nốt giữa bài thơ
Vành tre nhỏ bắc nhịp cầu nho nhỏ
Sợ môi o rị lại nổi đôi bờ

O Huế ơi! Mơi có về ngoài nớ
Gói giùm theo một chút nắng cho quê
Mùa mưa ni chắc Huế buồn lắm hỉ?
O đi mô rồi cũng nhớ quay về.

Tháng 10-2008

HẠT BỤI

Em hạt bụi, ta là hạt bụi
Lang thang nơi cuối nẻo phù vân
Gặp nhau cũng là giờ hoát ngộ
Mà lia xa chưa kịp hóa thân

Mai kia ta lại về với bụi
Em một vì sao lạc cuối trời
Nhớ nhau vũ trụ thành nhật thực
Trên mộ phần một ánh sao rơi.

LỘC VỪNG

Nhoài ra đám lá cành vương váu
Nhưng chuỗi dài buông xuống thênh thang
Tóc thắt bím ngày xưa em cũng vậy
Nhịp đung đưa theo từng sợi thu đan

Lộc vừng ơi! Nỗi niềm chi sắc đỏ
Mà rắc dài ngọn cỏ ánh sương đêm
Ngày tháng qua vẫn còn lại là em
Vẫn thắm đỏ thấp tim mình như lửa

Hoa lộc vừng nở dần về ngọn chuỗi
Ta trôi dần về phía không nhau
Gió thời gian chưa đủ dịu cơn đau
Lắc rắc đỏ rụng xuống chiều trống vắng

Ở lại nhé, mùa thu còn dài lắm
Lá xanh còn thao thiết gọi tên em
Hoa mỏng mảnh khi tình chưa đủ lớn
Anh mơ về màu hoa cũ cháy lòng đêm.

LỞ DỞ

Đời vẫn vậy, bốn mùa thơm tóc cấm
Vết sơn nào vẽ thật hết chân dung
Ta vẫn cứ mòn chân người khách trọ
Mãi mê đi trong khát vọng khôn cùng

Rừng cũng đã thôi xanh màu rú cũ
Suối khe trơ lạo xạo đá vô thường
Cây rỉ nhựa ôm hạt mầm mới nhú
Lá tàn đông ngửa mặt hứng xuân sương

Câu hỏi cứ nhập nhòa không chợp nghĩ
Ngọn nguồn nào em thả cuộc tình trôi
Anh chấp vá tháng năm còn lở dở
Bởi tay sông đâu dễ vịn vai đời

Không còn nữa để buông lời lấp lửng
Hết dùng dằng ngoảnh mặt với quay lưng
Đã suốt mắc khe giảng mùa thác lũ
Thì cần chi anh ngậm ngãi băng rừng

Anh vẫn thế, vẫn trậm trày vó ngựa
Móng long đình lốc chốc gõ qua ngày
Chỉ mong ước đến chùng em trở lại
Khói hương lòng một thoáng tận cùng bay.

MỘT HÔM LÊN NÚI

Một hôm lên núi ngồi ngắm mây
Phù vân sao bạc trắng chân mây?
Nghe hơi đá thở mơn sương khói
Phả xuống trần gian bay bay bay

Một hôm lên núi ngồi ngắm trăng
Ô hay! Vết lẹm khuyết khuôn Hằng
Ngân Hà sao sớm đi đâu vội
Bỏ mặc sương mờ giăng giăng giăng

Một hôm lên núi ngồi ngắm tôi
Mùa xưa sợi tóc vệt luân hồi
Bỗng nghe trong đó lời ai gọi
Vay trả từ đây thôi thôi thôi

Một hôm lên núi, người có hay
Từng bước nhân gian sạm mặt mây
Giang hồ dốc mối xin quay lại
Nương bóng thiền môn say say say.

Tháng 1-2016

MỘT NGÀY Ở MIỀN TÂY

Miền Tây ơi! Chiều nay ta trở lại
Lay phay mưa ướt đầm mắt sa mù
Bên kia dốc nửa mưa và nửa nắng
Nửa nồng nàn hương sắc một Cơ-tu *

Hoàng hôn quyện khói bay nhòa thổ cẩm
Trăng hai mươi sáng lơ lợ hiên nhà
Giọt rượu sắn chảy dài đêm mất ngủ
Mùi rẫy nương chuyễn choáng một trời xa

Ta mang nắng gieo về bên lũng thấp
Ngửa bàn tay vốc trắng cả đồi nương
Nghe hơi thở vắt ngang tàu lá chuối
Váy dài ơi lay lắt đọt măng rừng

Mai đi rồi em gửi gì cho phố
Hết ngược đường cơn nhớ chảy về xuôi
Bỏ lại chập chùng mắt môi sơn cước
Giữa tháng Năm hoa khói ngậm ngùi bay.

** Cơ-tu: Dân tộc ít người
ở vùng núi phía tây Quảng Nam.*

MỚI HAY THÁNG CHẠP

Thập thò một nhánh sương non
Mới hay tháng Chạp vẫn còn đâu đây
Cánh cò khiêng nốt chòm mây
Dài hong sợi nắng trên cây ngô đồng

Đường làng khô khắp bê tông
Vấp đôi ngọn cỏ khóc ròng cơn mưa
Nhớ thầm một giọng gà trưa
Mới hay tháng Chạp đang vừa già đi

Dưới sông ngọn nước đen sì
Hăm ba ông Táo cưỡi gè thặng thiên
Quờ tay đụng mối ưu phiền
Mới hay tháng Chạp đi liền áo cơm

Bới tìm trong mớ rạ rơm
Đôi ba cọng cỏ còn thơm mái đầu
Vói xem tờ lịch nát nhàu
Mới hay tháng Chạp rút vào cuối năm
Nếp gieo chưa nứt vỏ mầm
Đã nghe bánh tét gọi thầm xuân sang.

MÙA ĐÔNG Ở LẠI

Đọc bờ tre gió mùa hun hút thổi
Chạm đồng chiều ngọn cỏ biếc run xanh
Bầy lia thia quấy tím cụm lục bình
Mong mông nắng cho mùa Đông ở lại

Đêm thức trắng nôn nao vàng hoa cải
Nụ sầu đông bịn rịn buổi son môi
Mây lang thang gác gió ngủ lưng đồi
Cơm nếp mới ủ tình xanh lá chuối

Nghe phảng phất hương hoa bông hoa bưởi
Nước gội đầu thơm ngát nửa mùa sau
Đêm chong đèn bà kể chuyện trầu cau
Thương tóc ngắn vẫn dài lên cổ tích

Rơi thánh thót giữa bờ khuya tịch mịch
Tiếng đàn bầu ru ớt mảnh trăng xa
Thuyền ai xuôi trong sóng khói nhập nhòa
Trôi lững thững giữa hai bờ sông rét

Mai ướp nụ gọi Giêng về kịp Tết
Sắc vàng rơi lấm tấm nụ hôn đầu
Tiếng ai cười trên đồng cạn đồng sâu
Mưa lất phất băng qua bờ qua bãi

Thăm thẳm bắc nứ mùa đông ở lại
Còn bên trời lạnh một ánh sao nghiêng.

MÙA ĐÔNG RỒI ĐÓ EM

Dù em có hỏi gì đi nữa
thì bây giờ cũng đã mùa đông
Gió quật nát màn đêm
và những cơn mưa xối xả
Mùa thu nép mình dưới chiếc áo mưa
giục bước chân chiều vội vã
Lá rụng đầy sân muốn ngoi lên
trong ngòm ngợp đất bùn
Những đứa bé đi học về nấp dưới mái hiên
cầm cặp lạnh run
Bắc miền Trung vẫn đang ngập chìm trong lũ
Siêu bão rập rình như muốn xô đi
những ký ức về một mùa thu cũ
Dù em vẫn ngập lòng thao thiết gió heo may
Không còn nửa vầng trăng
rụng xuống bàn tay
Và nắng vàng cũng chung chiêng
khi chiều sấm dậy

Hoa sữa ven đường băng khuâng
bước chân về đêm ấy
Rụng trắng mặt đường ngõ gác áo ai qua
Gió đông bắc vuốt cành tre
xào xạc những âm ba
Giật từng cơn phất phơ bằng lãng tím
Ánh đèn vàng hắt xuống
vũng bùn khuya nhạt nhòa ảo ảnh
Dằng dặc bóng ai đi tìm miền ký ức lung linh
Bong bóng phập phồng
phả vào đêm hơi thở vô tình
Để mùa thu đi qua
bên đường chưa trở nhánh
Đêm tháng mười thật dài
thao thức cùng em nỗi lòng canh cánh
Chiếc trâm cài nghiêng mái đầu
xao xuyên tóc ngày xanh
Mùa đông buồn
rồi cũng bị lũ cuốn trôi nhanh
Nắng sẽ về bên em
trong một ngày xôn xao chim hót
Gió no cánh buồm ra khơi
đón đàn hải âu thảnh thơi hòa điệu nhạc
Nở bên thềm tươi rói một nhánh hoa.

NGÀY CHA

Con tu hú gọi cá chuồn lên núi
Nước chân dê bìm bịp gọi lên ròng
Mưa tháng Bảy con rô đồng gọi mẹ
Cha gọi mùa đơm trên sịa nong

Cha gọi gió gọi mưa, nòng tháng Sáu
Quất tàu cau khô rúm nổi thịt da
Đất nén tiếng thở dài trong đêm khát
Thao thức trắng đỏ quạch trước hiên nhà

Cha gọi nắng tháng Mười qua cơn bão
Lúa đương thì nem nếp gió ngày đông
Mùa thất bát cửa nôi niêu lạo xạo
Cúi gập mình xương xẩu cánh tay buông

Rồi một hôm mưa dầm trên đọt mạ
Con trâu già nhớ tiếng roi huơ
Rồi một hôm nắng về trên cuống rạ
Đất lặng yên cỏ úa lợp quanh mồ

Con tu hú không về, buồng cau trở muộn
Nước lên ròng chiều lóng ngóng sông trôi
Mùa nước rặt con rô đồng ngõ gác
Cha không về quê kiếng gọi mồ coi.

CHÂN DUNG JEANNE HÉBUTERNE, sơn dầu, 91,4x73cm
Amedeo Modigliani (1884-1920, Ý), 1919

NGOÀI ĐÓ BÂY GIỜ CÒN MƯA KHÔNG EM

Ngoài đó bây giờ còn mưa không em
Mà nắng Sài Gòn cứ nghiêng, vàng nổi nhớ
Mà gió phương Nam cứ cồn cào nhịp thở
Chiều ngang sông anh ký ức quê mình

Hơn nửa đời bỏ lại phía sau lưng
Hơn nửa đời anh vào cuộc mưu sinh
Nắng vẫn nắng,
mưa vẫn mưa trong mắt người tê dại
Vẫn cát trắng, đầu trắng màu An Hải
Đâu rì rào chiều biển gọi Tiên Sa

Trong cuộc làm người anh đã đi qua
Bụi đất cuộc người, lấm màu lẩn lóc
Mảnh áo, lưng còm gập ghềnh khó nhọc
Trưa tháng Năm thềm một tiếng chim gù

Nhớ mẹ nhọc nhằn tóc bạc gọi lời ru
Ngọn lúa lên xanh cho gió Lào đưa võng
Ngày rét mướt hạt thóc vàng ủ mộng
Cỏ hoang vu đất đá gọi mùa màng

Mưa cuối mùa vuốt ướt tóc Đông Giang
Nắng tháng Chạp thơm lên màu áo trắng
Hoa cát nở dưới chân chiều ngô vắng
Để Sài Gòn thao thức gọi đêm đêm

Ngoài đó bây giờ còn mưa không em?

NGỘ

Ta nhắc bàn chân trái
Lội qua suốt dòng đời
Ta đưa bàn chân phải
Dò tìm vết chân như
Cổ vượt qua cái bóng
Hai bàn chân mỗi nhừ
Vấp làn hơi thở nhẹ
Ngộ ra điều thực hư.

NGƯỜI VỀ

Người về đêm nay hay đêm mai?
Hương thơm còn ngát nụ sen gầy
Ngót nửa trăm năm vời cổ xứ
Một mảy thời gian lọt kẽ tay

Người về sương thu pha heo may
Gió tứ phương thổi bạc chân mây
Gót chân chia mấy đường du tử
Nửa gánh phong trần đổ lệch vai

Người về tóc rụng trắng bàn tay
Đèn chong, xin cạn một đêm này
Men trào đáy ngực cay xè lưỡi
Rút ruột trầm hương ngọn khói say

Người về đêm nay hay đêm mai?
Ơi ngọn đèn khuya lẻ bạn bày
Cháy lên cho kiệt cùng tim bắc
Rồi người góc biển, kẻ chân mây.

NHỚ KHÔNG TÊN

Em cầm cái nhớ không tên
Lang thang cuối bãi đầu ghềnh gọi mưa
Gọi màu mây của ngày xưa
Dòng sông đã lủ đêm chưa hẹn gì

Em cầm đuôi mắt mùa si
Ngược đời sim chín ngày đi tìm người
Chát chua nửa trái ngậm cười
Cỏ mây níu bước hai mươi giữa đường

Em cầm quả thị non sương
Phải chăng cô Tấm còn vương cuộc trần
Dấu hài khôn ướm bàn chân
Hoa cau khô tiễn một lần là thôi

Góc xưa đã phủ bụi rồi
Bờ hoa dâm bụi áo phơi lữ thì
Muộn rồi em hãy về đi
Mang theo nỗi nhớ thầm thì không tên.

CHÂN DUNG JEANNE HÉBUTERNE, sơn dầu, 46x29cm
Amedeo Modigliani (1884-1920, Ý), 1918

MẸ LỄ VU LAN

Không có ngôn từ nào để diễn tả
Sự vĩ đại của trái tim người mẹ
Vĩ đại hơn tất cả những gì vĩ đại trên thế giới
Hơn cả ngọn lửa cháy vĩnh hằng trong đêm tối
Trong thơ tôi, chỉ một chút tro tàn
Một chút hơi mờ còn đọng lại chưa tan
Tôi bất lực, không thể nào nói hết

Trên thế giới có bao nhiêu màu sắc
Của hoa hồng, hoa huệ, hoa lan
Của tất cả các loài hoa cộng lại
Cũng phải cúi đầu trước màu nhân ái
Màu long lanh trên mắt mẹ khôn cùng
Của máu hồng, dào dạt giữa tim rung
Mẹ đã cho mà không hề biết nhận

Dồn tất cả núi cao và biển rộng
Của bình minh và của những đêm sâu
Cả mặt trời và tinh tú trên cao
Cũng không thể lớn hơn tấm lòng của mẹ

Con đã đi tìm cả một thời trai trẻ
Mùi mồ hôi còn ướp trắng trên vai
Cho nhọc nhằn vơi bớt ở tương lai
Những đứa trẻ mồ côi cả một đời khao khát

Nói chẳng hết đâu: lời thơ, nốt nhạc
Âng văn hay và những bản tình ca
Xin nguyện cầu linh hồn mẹ ở trời xa
Con chỉ có trái tim này cho mẹ.

NHỚ QUÊ

Có gì ngờ ngợ trong tôi
Ở quê mà cứ đứng ngời nhớ quê
Vẫn bờ cỏ, vẫn triền đê
Mà hồn phách đã trôi về đâu đâu
Vội buồn loang trắng ngọn cau
Mẹ không còn để dây trầu lên xanh
Cha không còn gội mái tranh
Chiều lam khói đã hóa thành huyền thi
Dây bìm vẳng tiếng chim ri
Hình như mắt lá có gì cay cay
Vốc từng bụm thóc trên tay
Nhớ ơi thậm thịch tiếng chày giã khuya
Sẩy sàng tròn trịa vành nia
Trăng non nhớ tiếng gàu khua giếng làng
Đã đành thế cuộc sang trang
Cớ sao tôi vẫn bàng hoàng nhớ tôi
Nhớ đôi guốc chõ chị ngồi
Tiếng ru đưa bốn tao nôl ngập ngừng
Bây giờ mùa đã sang xuân
Tôi ngồi vượt lại nếp buồn sáu mươi
Chưa đi đã héo nụ cười
Ở quê mà giống như người ly hương.

NHỮNG CẢNH HOA BÊN THỀM NHÀ

Yên lặng và quyến rũ
Em thổi vào tôi ngọn gió thanh tân
Nghe trong đó có phập phồng hơi thở
Đồi núi nhấp nhô sắc màu xanh đỏ
Những bông hoa diêu kỳ phấp phới hàng hiên

Em chẳng để lòng tôi một phút bình yên
Cứ len lén ngóng trông về bên ấy
Ngày tháng trôi qua vẫn tươi màu đến vậy
Tôi cứ hoài trước ngõ đứng nhìn em

Muốn ôm vào lòng khao khát tuổi hoa niên
Đồi núi cao mịn màng thơm hoa khế
Mềm mại thế và ngọt ngào đến thế
Chẳng trách ai sóng động cánh tay buồn

Sau bờ hoa thấp thoáng bóng giai nhân
Và còn đó những nụ vừa chín tới
Cơn gió chiều nay chẳng thềm đến vội
Xui tôi còn ngơ ngóng một hương hoa.

NÓI VỚI EM

Cho khuấy mùa dịch

Cơ mà tội nghiệp em tôi
Khẩu trang che kín vành môi điệu đà
Bên mình cứ tưởng người xa
Dung nhan xếp lại cho qua đận này

Khẩu trang chừa cái chân mày
Mà dăm dăm cả làn mây đượm buồn
Chắc lòng kẻ đón người nông
Hay đâu thế sự bôn chôn thế này

Bây giờ ai dám cầm tay
Xà phòng, nước rửa đặt bày trớ trêu
Em đi qua mảnh trời chiều
Như đi vào chỗ trảm điều ngổn ngang

Trên sân cỏ mọc hoang tàn
Chờ em thì đã mùa sang mất rồi
Đáng lòng chi thế em tôi
Giấc mơ chừ đã xa xôi nghìn trùng

Khẩu trang che kín khuôn dung
Má hồng rồi nhạt, nụ hồng rồi phai
Thu tàn rớt cọng heo may
Hạt sương ướt lịm đôi vai tội tình

Khẩu trang che nửa cái nhìn
Coi như thiên hạ nửa mình nửa ta
Giữa trưa mắt bỗng nhập nhòa
Thấy người thì mất, thấy ta là còn

Khẩu trang là cái cón con
Miễn còn âm tính là còn ngát hương
Đôi mi chớp giữa vô thường
Em tôi còn phấn, lược gương còn dồi

Khẩu trang để lại bên đời
Cười lên một nụ hồng phôi cuộc người.

NÓI VỚI HOA HỒNG

Một sớm hoa hồng đang thắp lửa
Cứ ngõ trắng non rụng xuống trần
Em góp bình minh cho tận sắc
Hương thầm phủ dọc buổi thanh tân

Giờ em mười bốn, mười lăm tuổi
Rằm của hoa hồng hay của trăng?
Nhỡ mai lạc xuống đời vô định
Vẫn cháy kiêu sa một nụ Hằng

Mười sáu hồn nhiên trắng mãn khai
Em qua mười sáu nhạt trang đài
Nắng mai chưa kịp khoe màu biếc
Đã vội hoàng hôn rắc xuống vai

Rồi bao giờ nữa em trở lại?
Thắp lửa bình minh dẫu muộn mằn
Giá không đưa bước vòng sinh tử
Em mãi ngàn năm một đóa trăng.

Tháng 5-2020

NÓI VỚI MỘT NGƯỜI

Nhìn lại đời mình trong mắt em sâu
Sông đã trùng dương sao có thể quay đầu
Em không thể hẹn thời gian đứng đợi
Để tóc còn xanh mãi với nương dâu

Em cứ hẹn nay lần mai nữa
Đường nhân gian còn nửa cuộc đời sau
Đôi mắt cũ mùa xuân không ở lại
Chỉ còn trên vầng trán ấy mưa ngâu

Em có phải thân còng trên biển cát
Bới tìm gì trong mặng nhạt, nông sâu?
Nắng với biển ở hai đầu khúc hát
Em – đạo, đời đâu khác trốn tìm nhau

Cứ mộc mạc, hồn nhiên như gốc rạ
Thuở mẹ về xanh khóm mạ đồng sâu
Thôi đứng giữa hai nẻo đường quen, lạ
Buổi mất còn, nghiêng ngả tựa vào đâu?

Xin chớ để niềm tin yêu khuyết tật
Chốn bụi lằm, được mất khác gì nhau
Mai em sẽ bình yên trong cõi thật
Nghe mệnh mang trời đất khúc kinh cầu.

Tháng 5-2021

SẮC VÀ HOA

Nắng lên mừng buổi cúc vàng
Bằng lăng tím áo đài trang đi tìm
Sen hồng ngát nụ hương tim
Chồi xanh biếc gọi mùa chim én về.

TẠ ƠN

Tạ ơn Thầy đã cho con
mảnh hình hài không khuyết tật
Dẫu trần gian ngập lặn cuộc mưu sinh
Đời muốn giúi xuống tận cùng lấm láp
Con ngoi lên để nhận diện chính mình

Tạ ơn Thầy đã cho con
một tinh thần không vẩn đục
Một chút thông minh, không quá đỗi dại khờ
Cũng biết gạn cái hư tìm cái thực
Cũng liều mình múa bút giữa vườn thơ

Tạ ơn Thầy đã cho con hai bàn tay nguyên vẹn
Giữa muôn phương con biết lật phương nào
Cũng biết nắm những gì cần thiết nắm
Biết buông rời những sắp ngửa lao xao

Tạ ơn Thầy đã cho con tất cả
Làm hành trang dẫn bước cuộc đường trình
Con sẽ đợi cái ngày quay trở lại
Thầy đưa tay, con nín côi hư linh.

TẢN MẠN

Ta lại đi về phía chân trời
Nâng chén rượu thấy chùng chình sắc núi
Hoang vu quá, có đóm tàn lửa củi?
Cho ta hơ muội khói vẽ ngang mày

Hỏi mặt trời hai phía Đông, Tây
Còn nơi đâu bóng đêm trùm trong mắt lưới
Còn nơi đâu ngập chìm trong bùn bãi
Loài hoa nào sẽ nở trong đêm?

Ta lại đi, đá vẫn chưa mềm
Hỏi có ai đổ rượu tràn sông Dịch
Cán dao ngắn chưa làm nên tuyệt đích
Gió oan khiên thổi tắt lửa kinh thành

Chén rượu này ta hắt đắm trời xanh
Cho men đắng ngập lên ngày hoang phế
Cho lắng xuống túi hờn, và như thế
Một mình ta chót vót một cơn say.

Tháng 11-2011

TẶNG NGƯỜI XA XỨ

Ta cùng về phía mưa rơi
Tặng em nguyên cả một trời mùa đông
Cánh cò vỗ trắng bờ sông
Bài thơ thức trắng mà đông chưa về

Tặng em một cõi đam mê
Có mưa, và nắng gió về thênh thang
Nép mình một góc nhân gian
Xòe bàn tay đếm muện màng trên vai

Tặng em một cõi tàn phai
Một hiu hắt bóng ngã dài chốn xa
Nhịp chày giã trắng tay cha
Vành nôi tiếng mẹ ời à đêm mơ

Tặng em một cõi bơ phờ
Một thương nhớ, một đợi chờ phương xa.

THÀ NHƯ

Thà như đá sỏi lặng câm
Để thôi luyến khúc phù trầm nhân gian
Vẫy tay biệt phố lên ngàn
Chiều buông khe khẽ tiếng tràng hạt reo

Quê xưa khuất núi khuất đèo
Muốn về thì tự chống chèo qua sông
Quấn quanh chi đám bụi hồng
Đến như đá cũng chảy ròng mồ hôi

Thà như cỏ dại ven đồi
Đêm nghe tiếng đế hát lời vô tư
Vói tay hái quả dại từ
Vo tròn một mảnh phù hư trả người

Thà chưa biết khóc biết cười
Biết trăm năm ấy phận người giả chơn
Thấp yêu thương, xóa giận hờn
Một mai nằm xuống nhẹ ton nỗi người.

THÁNG CHÍN

Tháng Chín này em thật về không?
Nắng xưa chưa ráo vạt mi hồng
Mưa xưa giội mắt bên triền phố
Chờ em, chờ em về bên sông

Tháng Chín còn xa lắm phải không?
Chân đi chưa vẹn một phương tròn
Đã nghe gió thổi mòn trang vở
Vết mực còn thơm tuổi mười lăm

Đã mấy mùa qua mấy mươi năm
Mấy ai xa biệt, mấy ai còn?
Xin tóc ngày xưa đan tết lại
Nối một vòng quanh những xa xăm

Tháng Chín em về, em về không?
Ơi đôi cánh nhỏ mỗi phiêu bông
Về đây ngủ dưới vòm tháng Chín
Vớ những vòng tay đón mệnh mông.

THÁNG SÁU

Tháng Sáu, này em, tháng Sáu rồi
Này, đây hừng hực nắng cùng nôi
Gió buông trắng xót mồ hôi muối
Nung đỏ niềm riêng một xa xôi

Cũng phượng thềm rêu đỏ gót son
Cũng ve tê thiết khúc hao mòn
Mà mây thơ thẩn chưa từng núi
Mà nắng chiều đi không hoàng hôn

Góc biển tìm đâu thất thiếu ngày
Bóng người năm cũ khuất chân mây
Lá ơi! Chưa rụng mà đơn chiếc
Chim khóc rừng khuya lẻ bạn bầy

Chia nhớ nghìn phương, nẻo nào em?
Đốt lòng men đắng chia nghìn đêm
Nghìn đêm đốt đuốc chờ trăng rạng
Chân mỗi đầu non, đá chẳng mềm

Tháng Sáu, người ơi, tháng Sáu đây
Màu xưa chín đỏ mắt lưu đày
Môi xưa chưa cạn lời thảng thốt
Ngan ngát trời xanh một cõi say.

THĂM NGHĨA TRANG

Nghĩa trang chiều, tôi đứng lặng nghe
Tiếng gọi xa xăm từ trong lòng đất
Gió thiên thu thổi về rát mặt
Nắng đục mờ như mắt buổi đưa linh

Nói gì đây, cây cỏ lặng thinh
Chấp chới sau lưng bóng mờ di ảnh
Những nắm mồ hoang tro tàn hương lạnh
Biết hồn ai có về giữa đêm này?

Nước mắt còn nóng hổi bàn tay
Ngày mẹ cha bỏ tôi đi, đi mãi
Có ai níu bóng thời gian quay lại?
Biệt ly nào cũng đầy những thương đau

Hàng mộ bia đứng lặng lẽ cúi đầu
Từng tên tuổi gọi người từ xa thăm
Tàn nhang cháy cong mình chân bụi lấm
Nén bùng lên chảy giọt xuống trăm năm

Gió từng cơn thê thiết gọi trăng rằm
Sương lành lạnh phủ lên từng ngọn cỏ
Màu quá khứ nhòa dần trong bụi đỏ
Hương thời gian cũng chìm giữa hư vô.

THÌ XIN LÀM BÔNG CỎ

Không là sắc mùa xuân
Không là hương mùa hạ
Chỉ là bụi của trần
Chỉ là rêu của đá

Thì xin làm chót lá
Từng chút xanh muện mắt
Đêm cúi mình làm gậy
Đi bước hạt sương lăn

Thì xin làm bông cỏ
Che hòn cuội giữa trời
Trộn vào nhau một sắc
Nghìn năm mưa nắng phơi.

TÌNH EM

Ân tình nặng cả hai vai
Một vai em gánh
Một vai em gồng
Một bên anh
Một bên chồng
Tình em ít vốn
Quay không đủ vòng.

TÓC DÀI

Tóc dài
Buông kín thàng, năm
Vén mây ngắt nụ trắng rằm
Là em
Tương tư
Một khóe non mềm
Chìm trong nẻo ấy
Êm đềm mộ bia

Tóc dài
Đi với chuyện xưa
Nụ hôn hoàng tử
Rừng khuya vật vờ
Điện vàng
Treo giữa cơn mơ
Tìm đâu nhung gấm
Câu thơ lạc đường

Tóc dài
Mộng héo giọt sương
Giật mình
Vũ khúc nghệ thường
Quá xa
Trở về
Nhặt buổi thật thà
Vói tay
Níu lại màu hoa
Đã chiều.

TRỞ LẠI MIỀN TÂY

Ta trở lại
Miền Tây, chờ em nhé!
Bụi đầy trời
Lúc lắc mấy vòng cua
Nắng và mưa
Uớt đầm con mống cụt
Rẫy nương ôi!
Hương tóc đã sang mùa

Em cúi xuống
Tóc xõa về phía núi
Mây ngàn năm
Treo lơ lửng ngang trời
Mắt vẫn ướt
Và em
Và thổ cẩm
Men rượu cần
Thương lắm
Ơ-tu ơi!

Con suốt vắng
Khỏa chân trần, em lội
Khuất bờ lau
Còn ngượng nghịu thịt da
Nghe hỗn hển
Đến mềm viên đá cuội
Sơn nữ ơi!
Ngơ ngác
Mắt ai nhòa

Ta tặng em
Cuộc tình như gió núi
Trong lòng tay
Thơm lừng lựng nếp xôi
Và có thể
Ngày mai
Ngày một nữa
Sẽ mọc lên
Biêng biếc giữa lưng đồi

Thôi tạm biệt
Ngày mai ta về phố
Còn lại em
Ngun ngút
Chập chùng
Mưa.

TỪ HÔM

Từ hôm con nước xa nguồn
Dừng đọng hạt cát để buồn phù sa
Gác chân lên cỏi ta bà
Mới hay thực thực cũng là hư hư

Từ hôm con nước xa bờ
Ngó quanh đâu cũng mịt mờ thiên lương
Đôi tay chấp giữa vô thường
Hiểu ra có có cũng dường không không

Từ hôm con nước về đồng
Cỏ non xanh với gai chông nẩy mầm
Vắt mình qua cuộc trăm năm
Phù sinh chẳng khác thăng trầm mây bay

Từ hôm con nước vui đầy
Biệt ly và chỉ một lần này thôi
Dập dềnh theo nhịp nổi trôi
Còn chẳng tiếng sóng vỗ bờ trùng dương

Đêm nghe sấm đất gọi rừng
Con tìm đâu đâu ngọn nguồn lạch sông
Ví dầu ghềnh thác đục trong
Làm con cá quẫy ngược dòng bơi lên.

TỰ KHÚC 2

Một bóng nhỏ, một đèn chong
Một tâm vô niệm, một dòng chân kinh
Thoát trần mở cửa huyền linh
Tướng tâm trong một, tự mình bước vô

Hai tay nâng bức hà đồ
Chân kinh ngư đập lô xô sóng cuồn cuộn
Đường lên trăm dốc nghìn truông
Chống chèo qua những lạch luồng trở ngại

Gội lòng sáng tự gương trắng
Huệ đăng rồi sẽ tỏ bùng trong ta
Nhộng tầm tỉnh giấc mù sa
Một hôm tách vỏ bước ra thành ngài.

Tháng 12-2015

TỰ KHÚC 3

Cầm hòn đá cuội trên tay
Mấy nghìn năm tự lặn quay để tròn
Sóng cuồn cuộn mặt biển hoàng hôn
Bao nhiêu gió để gọi hồn nước dâng
Ta phơi một mảnh phong trần
Phải đâu nắng sót một lần rồi khô
Tìm mình giữa chốn hư vô
Đợi chi đến lúc trên mồ cỏ lay
Cầm đèn bát nhã trên tay
Chuồn thân củi mục để ngày trầm hương.

Tháng 2-2016

VAY

Vay em một lúm đồng tiền
Một khoang đồng đánh, một viền tóc tơ
Vay thêm một tí hững hờ
Góp gom vốn liếng làm thơ để dành

Tôi về buộc lá ngày xanh
Buộc trắng mười sáu trên nhành thiên thu
Dỗi hờn buộc với lời ru
Bể dâu buộc gót lãng du cỡi người
Đắng cay buộc với nụ cười
Trăm năm buộc sắc xanh trầu đỏ vôi

Lãi lời chi mấy người ơi!
Ừ, tôi thế chấp một đời trắng phơ.

VỀ ĐI EM

Đợi em về
Bên ni ăn giỗ
Bụi không ai quét, trắng hiên nhà
Áo xưa
Ai giặt phơi bờ giậu?
Mẹ giữ bên mình nhớ con xa

Thuở em nắng sớm, phơi tình nhỏ
Tôi dệt bài thơ trên tóc mây
Ngã nón qua sông
Câu thề rụng
Nú áo người đi, bông cỏ may

Bông bưởi, bông chanh
Ươm tóc mẹ
Bạc trắng
Khói chiều loang bến sông
Mẹ nhắc em hoài đêm thanh vắng
Thương con phận gái ở quê chồng

Mai một em về, thăm xóm cũ
Ngủi trong đáy mắt, chuyện ngày xưa
Có tôi đứng đợi bên bờ nước
Soi bóng tình nhân buổi gió mưa.

VỆT MỒ HÔI

Kính tặng đạo huynh Huệ Khải

Có vết mồ hôi lưng áo mẹ
Con gọi tinh khôi – giọt sữa đời
Con gọi phù sa – tình của muối
Biển dẫu muôn trùng cũng thể thôi

Có giọt sữa đời trong men gạo
Có vị phù sa hương cỏ xanh
Có hơi đất thở chiều sương khói
Nơi mẹ – dòng sông tưới ngọt lành

Con cũng mồ hôi loang ngực áo
Cũng thấm roi đời muôn nỗi đau
Nên hiểu trái tim từ nguồn ngọt
Mẹ về – con gói để mai sau

Nửa đời con gắng tâm tu học
Nên đạo, nên thân buổi sống còn
Mai kia, ân điển Thầy ban rưới
Con dành cho mẹ, chẳng cho con.

Tháng 6-2020

VỊ NGỌT PHÙ SA

Rồi con nước cũng xuôi về phía biển
Còn lắng trên vết bùn vị ngọt phù sa

Còn trên cọng rơm vàng giọt nắng tháng ba
Và cơn mưa cuối chiều
lang thang đi tìm bến đỗ
Mưa với nắng gặp nhau thành duyên nợ
Để hóa thân trong hạt gạo no tròn

Đất hiến mình trong biếc hạt ngô non
Trên vết muối mồ hôi vai áo mẹ
Vết mồ hôi vẽ nên hình sông bể
Cánh buồn con dong ruổi suốt trăm năm

Lá dâu nuôi khát vọng một thân tầm
Nên sắc lụa pha nắng vàng óng ánh
Nên chiu chắt từng sợi tơ mỏng mảnh
Nối ân tình buổi trước với nghìn sau

Bông bưởi thơm trong thau nước gội đầu
Nên chẳng trách mùa xuân dài đến thế
Nên hơi thở mùa thu lay thật khẽ
Mất ai sâu thăm thẳm đến vô cùng

Đêm chong đèn thao thức với dòng sông
Thân cửa biển mà phách hồn ở đó
Nghe âm vọng tiền nhân trên vạn cổ
Nơi vết bùn lắng ngọt vị phù sa.

VIỄN KHÚC

Có giọt nắng Sài Gòn đang bốc khói
Trong tay người thánh thót xuống thi ca
Nơi có những làn môi chưa đủ ngọt
Nhón tay thêm chút muối để mặn mà

Có dòng sông xa nguồn đêm chớp bể
Sóng trùng dương muôn thuở cứ bạc đầu
Khi mây trắng đợi nồm chưa trở ngọn
Mãi một đời thương nhớ chạm vào nhau

Có hàng cau vẫy mình trong bão dữ
Qua tháng năm mưa nắng tự nhiên tròn
Mo cơm nguội thơm lòng cơn đói dạ
Đêm trở mình rụng xuống phía môi son

Có phải thi ca thành duyên nợ
Dây tâm tư nối lại những xa gần
Nên hoàng hôn chưa phải là tắt nắng
Quá nửa đời hương sắc cứ thanh tân.

Tháng 11-2014

VIẾT Ở TỈNH ĐƯỜNG

*Ngày kỷ niệm Đức Ngô Tôn Sư
12-3 Tân Sửu (23-4-2021)*

Những người con áo trắng hội về đây
Quỳ dưới chân Thầy nương ơn thánh đức
Nghe đất thở dưới chân mình rạo rục
Tháng Ba ơi! Nắng lụa trải chân người

Ta lại về trong muôn vạn niềm vui
Mắt trong mắt, biển hồ đầy chan chứa
Vai kề vai, gánh đạo đời nghiêng ngửa
Tận phương nào mà cốt nhục Linh Sơn

Thế giới này, có ai hiểu gì hơn?
Cuộc tranh đoạt vẫn muôn đời vẫn thế
Giữa được mất, khẳng định mình đâu dễ
Ngã ba đường, đời đạo giạt giành nhau

Có nguyện ước gì cho ta mai sau?
Một mảnh phong sương, một đời phụng hiến
Mỏi miết bước chân, hành trình nhận diện
Về chỗ tâm không, ta gặp chính mình.

VƠ VẤN

Mưa phùn gặp trận heo may
Thơ tình gieo sớm năm nay được mùa
Gặt về bán chẳng ai mua
Phải đem vô chùa xuống tóc quy y
Nhớ nhà len lén ra đi
Cà sa che nửa câu thi trọc đầu.

GÌN VÀNG GIỮ NGỌC CHO HAY

Huệ Khải

Cơ duyên tôi được hân hạnh đọc thơ và in thơ của Huỳnh Văn Mười nếu “kể lể” có đầu có đuôi thì khá dài dòng. Nhưng đây là một trải nghiệm làm đạo Kỳ Ba có ý nghĩa và cũng nên được chia sẻ với quý đạo hữu.

1. Tháng 6-2008 *Chương Trình Chung Tay Ấn Tống Kinh Sách Đại Đạo* khởi động, tôi rất mong có nhiều bản thảo tốt đến từ bốn phương. Tuy nhiên, tôi biết rằng phần đông bốn đạo không phải ai ai cũng dễ dàng viết được một tập sách, nhưng một bài ngắn ngắn thì nhiều người có thể. Do đó, tôi thử nghiệm *Xuân Tri Ân* (2010), na ná như “báo xuân” của đạo Cao Đài, và đạo hữu gần xa đều thích. Thế là tôi làm tiếp *Xuân Chung Tâm* (2011), rồi *Xuân Hòa Đồng* (2012).

Hiệu ứng tốt đẹp có được từ ba hiệp tuyển thơ văn đạo lý này khiến tôi nghĩ xa thêm rằng thay vì cả năm mới làm một giai phẩm, bà con mình phải chờ lâu quá, chi bằng hãy ra đều đặn từng quý. Như vậy, mỗi năm sẽ có bốn hiệp tuyển định kỳ theo kiểu “thập cẩm” với các món thơ, văn, nhạc, họa... và đạo hữu dễ đọc. Thế là *Đại Đạo Văn Uyển* (tập 1) ra đời vào mùa xuân 2012, liên tục

tới tập 24 (2017). Đầu năm 2018, với tập 25, tôi rút gọn tên gọi loạt sách định kỳ này thành *Đạo Uyển*. Vậy là *Vườn Văn Đại Đạo* trở thành *Vườn Đạo* từ đó tới nay.

Vàng, *uyển* 苑 là khu vườn. Ý hướng của tôi là anh chị em đạo hữu cứ mỗi quý lại có một khoảnh đất làm “sân chơi”. Vào vườn dạo xem sáng tác, khảo cứu, tin tức nhà đạo cũng hay, mà nếu có chút “yên sĩ phi lý thuần” (*inspiration*: cảm hứng) bà con đem trồng thêm cỏ hoa của mình thì lại càng rất hay, khu vườn chung càng thêm phong phú, với nhiều hương sắc.

2. Tôi đã không làm. Từ “sân chơi” Văn Uyển và Đạo Uyển, tôi có cơ hội thưởng thức văn tài, thi tài của nhiều anh chị em áo trắng hai miền Nam và Trung. Hầu hết các bạn ấy tôi đều không biết mặt, đều xa lạ với tôi. Nhưng thơ văn của các bạn khiến tôi gần gũi, xúc động; nhiều bản thảo nhận được, tôi vừa đọc vừa rơm rớm nước mắt bởi vui mừng thấy Đạo Thầy có những cây bút tài hoa, trong sáng. Tôi biết ngay đây là những tiềm năng sẽ góp phần định hình Văn Học Cao Đài. Từ trong sâu thẳm tâm linh, tôi biết Thầy sai tôi việc gì, Thầy mong tôi làm gì... Trong tám vạn bốn ngàn pháp môn, tôi biết Thầy ban trao cho tôi pháp môn nào rồi.

Hầu hết các tác giả có sách in trong Chương Trình Chung Tay Ấn Tống Kinh Sách Đại Đạo đều không chủ động gửi tôi bản thảo và nhờ in. Tôi luôn cảm kích về điều này, vì không phải khó xử nếu bản thảo đó chưa đạt.

Để có sách cho Tủ Sách Văn Học Đại Đạo, mỗi khi chọn được bài hay để đăng vào Văn Uyển và Đạo Uyển, tôi liền lưu trữ các bài ấy vào một “hồ sơ” theo từng tác giả, theo từng chủ đề. Văn Uyển và Đạo Uyển quả thật chính là mảnh vườn nhỏ gieo giống, ươm trồng để có bông trái hiến tặng Chương Trình Chung Tay Ấn Tống Kinh Sách Đại Đạo nói chung, cho Tủ Sách Văn Học Đại Đạo nói riêng.

Như trẻ con nhà nghèo cắc ca cắc cùm bỏ ống từng xu, khi nào thấy số bài khá dĩ kết tập được thì tôi gom lại để in chung theo một nhóm tác giả; chẳng hạn, *Thơ Người Áo Trắng* (2013). Nếu để in riêng một người, mà muốn tập sách coi cho được, đừng mỏng quá, thì tôi liền lạc và nài tác giả xin thêm bài.

Có lẽ giống Bùi Giáng làm thơ “gởi chuồn chuồn, châu chấu” nên mấy ông bạn thơ của tôi không hề chú ý in thơ. Tôi muốn in thơ của các bạn thì đành tự mình gom góp và sắp xếp, tự mình tìm nhan đề chung cho từng tập thơ, tự mình kiểm phụ bản, tự mình nghĩ ra mẫu bìa... Chẳng hạn, hai tập thơ Trần Dã Sơn và tập thơ Nguyễn Quốc Huân... thật sự ra đời theo cách đó.

Mà Huỳnh Văn Mười phải đâu là ngoại lệ.

3. *Bàn Tay*, và *Mua* là hai bài đầu tiên Huỳnh Văn Mười gởi; tôi liền đăng Văn Uyển tập 10 (tháng 5-2014). Thơ hay cũng như đàn bà đẹp, chạm mắt là có ấn tượng ngay, cần chi nghĩ suy, phân tách. Thế là rất chóng vánh,

tôi chủ động nài tác giả xin thêm thơ, và sang đầu tháng 12-2015 liền in được *Giữa Chốn Ta Bà*, gồm ba mươi ba bài. Mà tôi vẫn chưa gặp Huỳnh Văn Mười.

Sáng Thứ Ba 05-7-2016, tôi trở lại thánh đường Quảng Nam lần thứ hai (lần đầu vào tháng 8-2010) để chia sẻ một câu chuyện về đạo sự Phổ Tế. Lúc tôi đang đứng trên sân bên ngoài hội trường, trong số đông chức việc Phổ Tế ở Quảng Nam của Hội Thánh Truyền Giáo Cao Đài đến dự buổi nói chuyện, bỗng có một ông đạo cao ráo bước tới trước mặt tôi, tự giới thiệu là Huỳnh Văn Mười. Tôi mừng quá, bất ngờ quá.

Bẵng đi năm năm dài, lần thứ hai tôi gặp Huỳnh Văn Mười là Thứ Bảy 10-4-2021, khi trở về thánh đường Quảng Nam lần thứ ba, cũng để nói chuyện về đạo sự Phổ Tế.

Quay lại với Văn Uyển năm 2016: tập 18 nhận được bốn bài (*Bước Tiếp, Chị Tôi, Tự Khúc 2, Tự Khúc 3*); tập 19 hai bài (*Chị Oi Về Thôi, TạƠn*); tập 20 một bài (*Vị Ngọt Phù Sa*). Năm 2017, Đạo Uyển tập 21 được hai bài (*Mới Hay Tháng Chạp, Nhớ Quê*). Rồi bẵng luôn. Tôi gởi điện thư nài xin thơ. Im lặng. Lại nghe phong thanh Huỳnh Văn Mười đang ẩn tu, dốc chí vào tâm pháp, tôi phân vân: “Rửa tay gác bút rồi ư?”

Sáng sớm Thứ Tư 29-4-2020, thân mẫu tôi quy vị. Lúc 15:21 giờ Thứ Ba 02-6-2020, Huỳnh Văn Mười mượn điện thư gởi tặng đứa con mồ côi bài *Vết Mồ Hôi*

(mười sáu câu, chia làm bốn khổ). Tôi ứa nước mắt khi đọc những vần thơ bạn Quảng Nam gửi vào Sài Gòn với biết bao ý tình hàm chứa, nhất là bốn câu cuối:

*Nửa đời con gắng tâm tu học
Nên đạo, nên thân buổi sống còn
Mai kia, ân điển Thầy ban rưới
Con dành cho mẹ, chẳng cho con.*

Sát mặt bàn nơi tôi cặm cụi chữ nghĩa hằng ngày là bức tường treo hai ảnh nhỏ song thân tôi. Để sách tấn mình rán bòn mót công quả hồi hướng hai đấng sinh thành quá vãng, dưới di ảnh cha, tôi in hai câu trong Kinh Thế Đạo: *Thong dong cõi thọ nương hồn / Chờ con lập đức giúp hườn ngôi xưa*; dưới di ảnh mẹ, tôi in hai câu bạn tặng: *Mai kia, ân điển Thầy ban rưới / Con dành cho mẹ, chẳng cho con*.

Tôi in thơ bạn tặng vào Đạo Uyển tập 35. Kết thúc năm 2021, tập 36 được thêm hai bài (*Đợi, Mùa Đông Ở Lại*). Rồi thôi. Đạo Uyển xuân và hạ năm nay lại vắng thơ Mười.

4. Tối Thứ Năm 06-5-2021, lúc 9 giờ tôi ghé vào thăm Facebook Huỳnh Văn Mười, bắt gặp bài *Viết Ở Tĩnh Đường*. Thích, nên tôi ghi luôn vào Facebook ấy:

“Hiền huynh Huỳnh Văn Mười vui lòng cho Đạo Uyển Thu 2021 (tập 39) xin bài thơ này nhé. Đa tạ hiền huynh.”

Và được hồi đáp ngay:

“Bài này đệ đã gửi cho *Sống Đạo* [một giai phẩm định kỳ của Cơ Quan Phổ Tế Hội Thánh Truyền Giáo Cao Đài], e trùng ở hai bên, huynh có thể chờ đệ ‘sản xuất’ một bài khác.”

Người làm thơ tài hoa như Mười mà bảo tôi chờ Anh “sản xuất một bài khác” thì chỉ có nghĩa là nói vui, nhưng cũng có thể là thơ Anh sẵn lai láng rồi, cần thì có ngay. Mà quả thế thật.

Sáng sớm Thứ Bảy 08-5-2021, Quảng Nam gửi vô Sài Gòn bài thơ mới hạ thủ, nhưng tôi nào biết vì còn đang bận nói chuyện về “Gia Đình Đạo Đức Theo Giáo Lý Cao Đài” bên Học Viện Mục Vụ của Tổng Giáo Phận. Buổi trưa thư thả, kiểm tra hộp thư mới thấy, bèn đọc luôn.

Mở đầu như vậy:

*Nhìn lại đời mình trong mắt em sâu
Sông đã trùng dương sao có thể quay đầu
Em không thể hẹn thời gian đứng đợi
Để tóc còn xanh mãi với nương dâu*

Và kết thúc như vậy:

*Xin chớ để niềm tin yêu khuyết tật
Chốn bụi lằm, được mất khác gì nhau
Mai em sẽ bình yên trong cõi thật
Nghe mênh mang trời đất khúc kinh cầu.*

Đọc tới câu nào thì giật mình câu đó. Hỡi ôi, thơ Mười hay quá! Rồi bỗng sờ sờ, nghĩ bụng: “Anh Mười ơi, làm thơ đến nước đến non như vậy, tình lai tình láng như vậy, cái nòi nghệ sĩ lồ lộ hết cả như vậy, thì mỗi ngày bốn cữ ngồi tu châu có chướng ngại không, Anh hỡi?”

Nhưng tôi liền lạc quan, tự nhủ: “Không đâu mi. Thơ là thơ mà tu là tu. Thi sĩ lãng mạn cứ là lãng mạn thi sĩ, mà hành giả thiền môn vẫn cứ là thiền môn hành giả. Chướng chi mô mà mi ngại mi sợ.”

Tôi lại nhớ bao lần xin thơ mà cứ như ném viên sỏi vào lòng giếng sâu hun hút. Tôi lại nhớ cái lần năm 2015, nhờ nài nỉ mà in được *Giữa Chốn Ta Bà*. Năm nay ất cũng rứa thôi.

5. Đời này vô thường. Quý thời gian của Mười của tôi đâu biết còn bao nhiêu mà dám xài sang. Cái gì làm được thì làm phứt cho xong. Bèn ngỏ lời luôn trên Facebook:

“Anh Huỳnh Văn Mười ơi, Huệ Khải từ lâu đã bàn với Anh ‘mần’ tiếp tập thơ thứ hai của Anh, nối theo *Giữa Chốn Ta Bà* (2015). Anh chớ có làm ngơ nữa nhé. Huệ Khải tính luôn rồi. Tập thơ lần này lấy nhan đề chung cho cả hiệp tuyển là *NÓI VỚI MỘT NGƯỜI*. Anh làm ơn làm phước giùm Huệ Khải, gom hết các bài thơ chưa in vào *Giữa Chốn Ta Bà* rồi gửi vô Sài Gòn cho Huệ Khải. Tủ Sách Văn Học Cao Đài luôn dành sẵn nhiều ngăn rộng rãi cho thơ mà Anh.”

Anh hồi đáp trên Facebook:

“Về ý tưởng ra tiếp một tập thơ nữa, tề đệ chân thành cảm ơn. Còn một số bài chưa gửi cho đạo huynh, tề đệ sẽ tập hợp và gửi cho đạo huynh thời gian sớm nhất.”

Tôi đề nghị rằng nhan đề chung cho cả hiệp tuyển là *NÓI VỚI MỘT NGƯỜI* vì thích bài thơ lời mỹ miều đến lạ, và cũng thích cái nhan đề đơn giản mà sao trong tôi lại có âm hưởng không thể lý giải. Nhưng tác giả hé lộ:

“Ý của đệ trong bài này là lời khuyên nhẹ nhàng cho một cô gái đã từ lâu xa Thầy bỏ Đạo.”

Tôi hiểu bạn mình ngại. Như Phạm Văn Liêm đã ngại. Năm 2011 tôi in tập thơ *Tiếng Chim Quyên* gồm tám mươi một bài của ông bạn đạo người Bình Định. Rất thích nhan đề bài thứ năm mươi, ban đầu tôi đề nghị đặt tên chung cho cả hiệp tuyển là *Gửi Người Tách Dặm*. Ông Giáo Bình Định không chịu, vì bài này liên quan một chàng áo trắng đã bỏ Thầy, xuống tóc đi mặc áo nâu. Tôi đành chịu.

Nhưng năm nay tôi không ngại nữa, và Huỳnh Văn Mười đành chịu.

6. Thực khách nơi nhà hàng khó biết chuyện nôi niêu, dao thớt khía động trong bếp. Trên đây là mấy mẫu chuyện bếp núc về in thơ. Mà tản văn hay sách khảo cứu của các đồng môn đã in trong Chương Trình Chung Tay Ấn Tống Kinh Sách Đại Đạo thật ra cũng như rứa như ri. Khác chi mô.

Trong lúc “o bế” bản thảo *Nói Với Một Người*, tôi có

thêm cơ hội trao đổi với tác giả, và qua đó được lãnh hội một vài “mật nghĩa” ẩn áo trong thơ mà lắm khi đọc thơ, tuy cảm thụ tức khắc rằng lời hay chữ đẹp mà về ý tứ tiềm tàng thì lòng vẫn có chút phân vân. Chẳng hạn, hiền huynh Mười chia sẻ:

– “Trong bài *Tự Khúc 3*, khi viết ‘*Đợi chi đến lúc trên mờ cỏ lay*’, thì chữ ‘*lay*’ là rung, ‘*cỏ lay*’ nghĩa là cỏ rung, phơ phất. Khi viết ‘*Chuốt thân củi mục để ngày trầm hương*’, thì ‘*để ngày trầm hương*’ là mục đích của ‘*chuốt thân củi mục*’, nghĩa là để có ngày thặng hoa thành ‘*trầm hương*’ (được thánh hóa) thì bây giờ phải tu sửa thân phàm tánh tục (*chuốt thân củi mục*).”

– “Trong bài *Vay*, khi viết ‘*Ừ, tôi thế chấp một đời trắng phơ*’, thì ‘*một đời trắng phơ*’ nghĩa là tóc bạc trắng phơ, là không có gì, là vô sản.”

7. Văn Học Cao Đài còn cần cả một hành trình thiên lý dựng xây. Hành trình này không thể đứt đoạn cho dù không tránh khỏi những chặng đường lịch sử quê hương lẫn lịch sử nhà Đạo chông chênh, nghiêng ngửa.

Trong một thời gian đủ dài, dẫu rằng thiếu điều kiện phổ biến sáng tác của mình ra cộng đồng đạo chúng, hay rộng hơn là ra xã hội, các cây bút áo trắng vẫn nhẫn nại chắt lọc chữ nghĩa, trau chuốt ngôn từ đem gieo vào trang giấy để dành. Như nhà nông nhẫn nại cất giữ những hạt giống tốt chờ khi phong điều vũ thuận thì gieo xuống mảnh đất đã cày xới kỹ càng.

Bất chấp những cơn gió bụi hỗn mang, các sáng tác được lưu giữ trong âm thầm của những người con áo trắng chính là ngọc là vàng sẽ kết thành điện đèn tráng lệ nguy nga của Văn Học Cao Đài. “Gìn vàng giữ ngọc cho hay” là ý thức trân trọng và bảo tồn tất cả những chất liệu dựng xây ngôi đền điện thiêng liêng hoài bão ấy.

Để có vàng mà giữ, có ngọc mà gìn cho mai hậu, bao năm qua tôi mang ơn tất cả các đồng môn áo trắng đã tin cậy nên gửi gắm bản thảo cho Văn Uyển và Đạo Uyển để nhờ đó tôi có vốn liếng quý báu đầu tư vào Tủ Sách Văn Học Cao Đài, cũng là Văn Học Đại Đạo. Tôi mang ơn tất cả các tác giả có tên trong Chương Trình Chung Tay Ấn Tống Kinh Sách Đại Đạo. Tôi mang ơn tất cả những ân nhân trong và ngoài đạo Cao Đài vì đồng cảm, vì tin yêu đã góp nhóp công quả cho từng trang sách mỹ miều thom hương phổ tế.

Và, trong biết bao ân nhân ấy, tất nhiên tôi mang ơn Huỳnh Văn Mười.

Huệ Khải

Nhiều Lộc, 11-5-2021

CHƯƠNG TRÌNH CHUNG TAY ẤN TỔNG KINH SÁCH ĐẠI ĐẠO

*Liên kết Nxb Tôn Giáo và Nxb Hồng Đức (Hà Nội) từ tháng 6-2008.
Sách thuộc TỦ SÁCH VĂN HỌC ĐẠI ĐẠO được đánh dấu **

- 137-1. GIA ĐÌNH ĐẠO ĐỨC THEO GIÁO LÝ CAO ĐÀI / *The Virtuous Family as Viewed by Caodaism*. Huệ Khải, 2021.
- *136-1. NÓI VỚI MỘT NGƯỜI. Huỳnh Văn Mười (thơ), 2021.
- 135-1. BỒI DƯỠNG PHỔ TẾ XUÂN 2021. Cơ Quan Phổ Tế HT Truyền Giáo Cao Đài, 2021.
- *134-1. CHUYỆN ĐẠO BÌNH DÂN. Lev Tolstoy, Huệ Khải dịch, 2021.
- 133-1. GÓP NHẶT LỜI QUÊ. Diệu Nguyên, 2020.
- 132-1. DI LẠC CHƠN KINH SƠ GIẢI / Preliminary Explanation of Maitreya True Sutra, Huệ Khải, Lê Anh Minh, 2020.
- 131-1. MINH ĐỨC KIM NGÔN. Minh Đức Nho Giáo Đại Đạo, 2020.
- 130/1961-1963. TÌM HIỂU THÁNH TRUYỀN TRUNG HƯNG - NĂM TÂN SỬU, QUÝ MÃO (1961, 1963). Huệ Khải chú thích, 2021.
- 130/1960. TÌM HIỂU THÁNH TRUYỀN TRUNG HƯNG - NĂM CANH TÝ. Huệ Khải chú thích, 2021.
- 130/1959. TÌM HIỂU THÁNH TRUYỀN TRUNG HƯNG - NĂM KỶ HỢI. Huệ Khải chú thích, 2020.
- *129-1. VIẾT TRƯỚC HIÊN NHÀ. Nguyễn Quốc Huân (thơ), 2020.
- *128-1. NƠI NÀO THƯƠNG YẾU THÌ CÓ THẤY. Lev Tolstoy, Huệ Khải dịch, 2019.
- *127-1. CỎ NHỮNG MÙA SAO. Huệ Khải, 2019. | 126-1. NHƯ HOA NỮ MUỘN. Huệ Khải, 2019.
- 125-1. PHÚC ÂM KỂ LẠI THEO R.F. WILSON. Huệ Khải, 2019.
- 124-1. THÁNH THI TRÍCH LỤC. Diệu Nguyên, 2019.
- 123-1. SƠ KHẢO THUẬT NGỮ ĐẠO CHỨA TRONG ĐẠO CAO ĐÀI / *A Preliminary Survey of Some Christian Terms Used in Caodaism*. Huệ Khải, 2019.
- *122-1. VÚT MỘT ĐƯỜNG MÂY. H. Khải, 2018. | *121-1. TẮM LÒNG MỘT NGƯỜI THẤY. H. Khải, 2018.
- 120-1. ÁNH SÁNG CỦA TRẦN GIAN. Diệu Nguyên, 2018.
- 119-1. PHAN THANH GIẢN XƯA VÀ NAY. Huệ Khải, 2018.
- *118-1. ĐỌC LẠI *CHUYỆN GIẢI BUỒN*. Huệ Khải, 2018.
- 117-1. SỰ NGHIỆP TRUNG HƯNG. Phạm Văn Liêm, 2018.
- 116-1. MỘT SỐ TỪ VIỆT CỔ TRONG KINH MINH LÝ ĐẠO VÀ PHẬT GIÁO HÒA HẢO. Huệ Khải, 2018.
- 115-1. CON ĐƯỜNG ĐẾN VỚI CAO ĐÀI. Huệ Khải kết tập, 2018.
- *114-1. GỠ LẠI CHO ĐỜI. Huệ Khải, 2018.
- 113-1. Ý THỨC HỆ CAO ĐÀI / *The Caodai Ideology*. Huệ Khải, 2017.
- 112-1. CÁI ĐẸP THEO MỸ HỌC CAO ĐÀI / *Beauty in Terms of the Caodai Aesthetics*. Huệ Khải, 2017.
- 111-1. TÂM LÝ NGƯỜI ĐẠO CAO ĐÀI / *The Psychology of Caodaists*. Huệ Khải, 2017.
- 110-2. MỘT THOÁNG CAO ĐÀI / *Brief Glimpses into Caodaism*. Huệ Khải, 2017, 2018.
- *109-1. ÁI HOA KHÔNG CÒN NỮA. Lê Anh Minh, 2017. | *108-1. AI ĐO LÒNG BIẾN. H. Khải, 2017.
- *107-1. CAO CAO ĐÁNG NÚI. Huệ Khải, 2017. | *106-1. MÔNG MẢNH TƠ TRỜI. Huệ Khải, 2017.
- *105-1. SỐNG ĐẸP LÀ SỐNG ĐẠO. Huệ Khải, 2017.
- *104-1. MÔNG CÁNH CHUỒN CHUỒN. Trần Dã Sơn (thơ), 2017.
- 103-1. HÀNH TRANG TIỀN KHAI LÊ VĂN TRUNG 1876-1934. Huệ Khải, 2017.
- 102-1. ĐƯỜNG VỀ THẤY. Đức Thuần, 2017. | 101-1. GIỮ LỬA CHO NHAU. Huệ Khải, 2016.
- 100-1. ĐÔI ĐIỀU VỀ BÌNH GIẢNG THÁNH GIÁO. Huệ Khải, 2016.
- 099-1. *TRONG THỜI ĐẠI CHÚNG TA VỚI TÂM TÌNH MỘT TÍN HỮU CAO ĐÀI / Nostra Aetate in a Caodai Believer's Sentiment*. Huệ Khải, 2016.
- *098-1. GIỮA CHÓN TA BÀ. Huỳnh Văn Mười (thơ), 2015.
- *097-1. GỠ NGƯỜI ÁO TRẮNG. Trần Dã Sơn (thơ), 2015.
- 096-1. ĐỐI THOẠI LIÊN TÔN GIÁO TỪ GÓC NHÌN MỘT TÍN HỮU CAO ĐÀI / *Interfaith Dialogues as Viewed by a Caodai Believer*. Huệ Khải, 2015.
- 095-1. HÀNH TRANG TIỀN KHAI NGUYỄN NGỌC TƯƠNG 1881-1951. Huệ Khải, 2016.
- 094-1. LƯỢC SỬ ĐẠO CAO ĐÀI: KHAI MINH ĐẠI ĐẠO 1926 / *A Concise Caodai History: The 1926 Inauguration*. Huệ Khải, 2015.
- 093-1. LƯỢC SỬ ĐẠO CAO ĐÀI: THỜI TIẾM ẮN 1920-1926 / *A Concise Caodai History: The Earliest Beginnings 1920-1926*. Huệ Khải, 2017.
- 092-1. HỒNG ẮN TẬN ĐỘ. Phạm Văn Liêm, 2016.
- 091-1. LỊCH SỬ THÁNH THẤT CAO ĐÀI THỦ ĐỘ HÀ NỘI. Huệ Khải, 2015.
- 090-1. MINH THIÊN CHƠN KINH. Thánh tịnh Ngọc Linh, 2015.
- 089-1. ĐẠO CAO ĐÀI TRONG ĐỜI SỐNG CÔNG CHÚNG / *Caodaism in Public Life*. Thiện Quang, Huệ Khải, 2015.
- 088-1. MINH GIÁO THÁNH TRUYỀN. Hội Thánh Cao Đài Tiên Thiên, 2015.
- *087-1. NGỌN NẾN NÀO KHÔNG TẮT. Huệ Khải, 2015.
- 086-1. MẤY NHÁNH RỒI SAU CÙNG MỘT NHÀ. Phạm Văn Liêm, 2014.
- 085-1. GIA ĐÌNH TRONG TÂN LUẬT CAO ĐÀI / *Family in the Caodai New Law*. Huệ Khải, 2014.
- *084-1. NẾO VỀ TÂM LINH. Huệ Khải, 2014.
- 083-1. TỰ THẤP ĐUỐC MÀ ĐI. Thiện Quang, 2014.
- 082-1. TÌM HIỂU NGŨ CHI ĐẠI ĐẠO. Thanh Căn, 2014.
- 081-1. THIÊN ĐÀNG ĐỊA NGỤC HAI BÊN. Diệu Nguyên, 2014.
- 080-1. VẠN HẠNH THIÊN SỰ XƯA VÀ NAY. Huệ Khải kết tập, 2014.
- 079-1. NGŨ GIỚI CẤM XƯA VÀ NAY / *The Five Precepts Past and Present*. Huệ Khải, 2014.
- 078-1. SƠ KHẢO BÀI KINH *NGỌC HOÀNG TÂM ẤN*. Lê Anh Minh, 2014.
- 077-2. THIÊN BÀN TẠI NHÀ / *The God's Altar at Home*. Huệ Khải, 2014, 2017.
- 076-1. TRỜI CHẴNG XA NGƯỜI. Nhân Tử Nguyễn Văn Thọ, 2014.
- 075-1. AN THUẬN QUẢ DUYÊN. Diệu Nguyên, 2014.

074-1. HÀNH TRANG ĐỨC AN TRINH THẦN NỮ. Huệ Khải, 2014.
 073-1. TƯỜNG NHỚ NHÂN TỬ NGUYỄN VĂN THỌ. Huệ Khải chủ biên, 2014.
 072-1. PETRUS KÝ XƯA VÀ NAY. Huệ Khải, 2014.
 071-1. HỒ BIỂU CHÁNH XƯA VÀ NAY. Huệ Khải, 2014.
 070-1. CÔNG GIÁO & CAO ĐÀI HỘI NGỘ GIÁNG SINH. Nhiều người viết, 2013.
 *069-1. DƯỚI MÁI ĐẠO VIỆN. Huệ Khải, 2013.
 068-1. TRUNG DU HÀNH ĐẠO. Nhiều người viết, 2013.
 067-2. ƠN CỨU ĐỘ. Diệu Nguyên, 2013, 2016.
 *066-1. THƠ NGƯỜI ÁO TRẮNG. Nhiều người viết, 2013.
 065-1. BÁT QUÁI ĐỒ THIÊN XƯA VÀ NAY. Nhiều người viết, 2013.
 064-1. ĐẠI ĐẠO VÀ TÔN GIÁO. Nhân Tử Nguyễn Văn Thọ, 2013.
 063-1. CÔNG GIÁO & CAO ĐÀI HỘI NGỘ PHỤC SINH. Nhiều người viết, 2013.
 062-1. CUỘC ĐỜI ĐỨC KHỔNG TỬ. Huệ Khải, Lê Anh Minh (truyện tranh), 2013.
 061-2. GIỌT NGỌC KIM BÀN. Thanh Căn, 2013, 2014.
 060-1. MỤC ĐÍCH & ĐƯỜNG LỐI CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO. Đơn Tâm, 2013.
 059-1. QUAN THÁNH XƯA VÀ NAY. Huệ Khải, 2013.
 058-2. CAO ĐÀI KHÁI YẾU. Đạt Đức, 2013, 2015.
 057-1. LƯỢC SỬ BÁT BỮU PHẬT ĐÀI. Thiện Bảo, 2012. | 056-1. ĐẠO LÝ HUYỄN CỐ. Thiện Bảo, 2012.
 055-2. HÒA ĐIỀU LIÊN TÔN. Huệ Khải, 2012, 13. | *054-2. BẮC CẦU TÂM LINH. Huệ Khải, 2012, 13.
 053-1. CẤM ĐẠO CAO ĐÀI Ở TRUNG KỲ (1928-1950) / *Caodaism under Persecution in Central Vietnam (1928-1950)*. Huệ Khải, 2012.
 052-3. TU CỨU CỨU HUYỄN THẮT TỔ. Huệ Khải, 2012, 2013, 2017.
 051-3. CUỘC ĐỜI PHẬT THÍCH CA. Ngô Bái Thiên, tranh 4 màu, 2012 [in 2 lần], 2013.
 050-1. XUÂN HÒA ĐÔNG. Hiệp tuyển thơ văn, nhiều người viết, 2012.
 049-1. KINH CỨNG TỬ THỜI. Cao Đài Chiêu Minh Tam Thanh Vô Vi, 2011.
 048-2. CON ĐƯỜNG HẠNH PHÚC. Huệ Khải, 2011, 2013.
 047-1. MỘT GÓC NHÌN VĂN HÓA CAO ĐÀI. Huệ Khải, 2011.
 *046-1. TIẾNG CHIM QUYÊN. Phạm Văn Liêm (thơ), 2011.
 045-1. NGƯỜI ĐẠO CAO ĐÀI LÀM QUEN PHƯƠNG PHÁP NGHIÊN CỨU. Huệ Khải, 2011.
 *044-2. ĐỌC LẠI THẮT CHÂN NHÂN QUẢ. Huệ Khải, 2011, 2013.
 043-2. ĐIỂM TỰA TÂM LINH. Huệ Khải, 2011, 2012.
 *042-2. NHỊP CẦU TƯƠNG TRI. Huệ Khải, 2011, 2013.
 041-2. TRÊN ĐƯỜNG THIÊN LÝ. Phạm Văn Liêm, 2011, 2013.
 040-2. SỨC MẠNG ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ. Đơn Tâm, 2011, 2012.
 039-2. TÌM HIỂU HAI BÀI TIÊN THIÊN KHÍ HÓA VÀ QUẾ HƯƠNG NỘI ĐIỆN. Huệ Khải, 2011, 2012.
 038-9. KINH SÁM HỐI MINH HỌA. Tranh 4 màu, 2011, 2012, 2014, 2015, 2016, 2017.
 037-2. NÓI CHUYỆN CAO ĐÀI. Đơn Tâm, 2011, 2012.

036-2. ĐẠI THỨA CHƠN GIÁO. Cao Đài Chiêu Minh Tam Thanh Vô Vi, 2011, 2016.
 035-1. XUÂN CHUNG TÂM. Hiệp tuyển thơ văn, nhiều người viết, 2011.
 *034-3. THẮT CHÂN NHÂN QUẢ. Lê Anh Minh dịch và chú thích, 2010 [in 2 lần], 2012.
 033-2. TINH HOA CAO ĐÀI GIÁO. Nhân Tử Nguyễn Văn Thọ, 2010, 2012.
 032-1. NGÀI MINH THIÊN – CUỘC ĐỜI VÀ ĐẠO NGHIỆP. Đại Cơ Huân, 2010.
 *031-2. GIẢI MÃ TRUYỆN TÂY DU. Huệ Khải, 2010, 2011.
 030-2. MỘT DÒNG BÁT NHẢ. Huệ Khải, 2010, 2013.
 029-2. DANH THẤY DANH ĐẠO. Đơn Tâm, 2010, 2012.
 028-2. TRIẾT LÝ ĐẾN THÁNH CAO ĐÀI TÂY NINH. Huệ Khải, 2010, 2012.
 027-2. HÀNH TRANG TIÊN BỒI CAO TRIỆU PHÁT. Cao Bạch Liên, Huệ Khải, 2010, 2012.
 026-1. NGHỆ THUẬT THUYẾT TRÌNH GIÁNG ĐẠO. Đơn Tâm, 2010.
 025-3. CẦU CHUYỆN ĐỨC TIN. Diệu Nguyên, 2010, 2011, 2012.
 024-4. HÀNH TRANG NGƯỜI ĐẠO CAO ĐÀI. Diệu Nguyên, 2010 [in 2 lần], 2012, 2013.
 023-2. ƠN GỌI MIỀN TRUNG. Phạm Văn Liêm, 2010, 2011.
 022-2. TAM GIÁO VIỆT NAM – TIÊN ĐỂ TƯ TƯỚNG MỞ ĐẠO CAO ĐÀI / *The Three Teachings of Vietnam as an Ideological Precondition for the Foundation of Caodaism*. Huệ Khải, 2010, 13.
 021-2. BA MÓN BÁU CỦA NGƯỜI ĐẠO CAO ĐÀI. Thanh Căn, 2010, 2012.
 020-2. CÓ MỘT TÌNH THƯƠNG. Bạch Liên Hoa, 2010, 2011.
 019-1. XUÂN TRI ÂN. Hiệp tuyển thơ văn, nhiều người viết, 2010.
 018-2. HƯƠNG QUẾ CHO ĐỜI. Phạm Văn Liêm, 2009, 2012.
 017-2. THIÊN THƯ. Lê Anh Minh, 2009, 2013.
 016-2. TÌM HIỂU NGỌC HOÀNG THIÊN TÔN BỮU CÁO. Huệ Khải, 2009, 2010.
 015-3. TÌM HIỂU KINH SÁM HỐI. Thanh Căn, Huệ Khải, 2009, 2010, 2011.
 *014-4. ĐẠO ÁO TRẮNG. Phạm Văn Liêm, 2009, 2010, 2016.
 013-1. HỌC TẬP THÁNH GIÁO NĂM ẤT TÝ (1965). Huệ Khải, Lê Anh Minh hiệp chú, 2009.
 012-3. KINH CỨU KHỔ TRONG ĐẠO CAO ĐÀI. Huệ Khải, 2009, 2010, 2011.
 011-2. NHỚ ĐẠT LINH. Huệ Khải chủ biên, 2008, 2009.
 010-3. CƠ DUYÊN VÀ TUỔI TRẺ. Phạm Văn Liêm, 2009 [in 2 lần], 2012.
 009-2. LỄ BỔN. Cao Triệu Phát soạn; Huệ Khải, Lê Anh Minh san nhuận, 2008, 2009.
 008-2. BỒI DƯỠNG ĐỨC TIN. Bùi Văn Tâm, 2008, 2012.
 007-1. CÁC THÁNH SỞ CAO ĐÀI TỈNH LONG AN. Đạt Linh, Đạt Truyền, Huệ Khải, 2008.
 006-2. ĐẤT NAM KỲ – TIÊN ĐỂ PHÁP LÝ MỞ ĐẠO CAO ĐÀI / *Cochinchina as a Legal Precondition for the Foundation of Caodaism*. Huệ Khải, 2008, 2010.
 005-3. LUẬT NHÂN QUẢ THEO GIÁO LÝ CAO ĐÀI. Huệ Khải, 2008, 2010, 2012.

- 004-2. LÒNG CON TIN ĐẲNG CAO ĐÀI. Huệ Khải, 2008, 2010.
 003-2. LỜI VÀNG SEN TRẮNG. Bạch Liên Tiên Trưởng; Huệ Khải chú thích, 2008, 2009.
 002-3. NGŨ VĂN CHIÊU — NGƯỜI MÔN ĐỆ CAO ĐÀI ĐẦU TIÊN / *Ngũ Văn Chiêu — the First Caodai Disciple*. Huệ Khải, 2008, 2009, 2012.
 001-3. ĐẤT NAM KỲ — TIỀN ĐỂ VĂN HÓA MỞ ĐẠO CAO ĐÀI / *Cochinchina as a Cultural Precondition for the Foundation of Caodaism*. Huệ Khải, 2008 [in 2 lần], 2012.

ĐẠI ĐẠO VĂN UYỂN (tập 1-24). Hiệp tuyển thơ văn đạo lý, 2012-2017. Nxb Tôn Giáo. (Phát hành mỗi quý, khoảng tháng 2, 6, 9, 12.)

ĐẠO UYỂN (tập 25-38). Hiệp tuyển thơ văn đạo lý, 2018-2021. Nxb Hồng Đức. (Phát hành mỗi quý, khoảng tháng 2, 6, 9, 12.)

Ghi chú: **137-1** tức là quyển 137, in lần thứ nhất. **38-9** tức là quyển 38, in lần thứ chín.

HỘI LUẬT GIA VIỆT NAM
 NHÀ XUẤT BẢN HỒNG ĐỨC
 65 Tràng Thi, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội
 Email: nhaxuatbanhongduc65@gmail.com
 Điện thoại: 024.39260024 – Fax: 024.39260031

NÓI VỚI MỘT NGƯỜI (*tập thơ*)
 Tác giả: HUỖNH VĂN MƯỜI

Chịu trách nhiệm xuất bản
 Giám đốc: BÙI VIỆT BẮC

Chịu trách nhiệm nội dung
 Tổng biên tập: LÝ BÁ TOÀN
 Biên tập: PHAN THỊ NGỌC MINH

Sửa bản in: DŨ LAN
 Trình bày sách & vẽ bìa 1-4: THIÊN TÂM (MINH LƯU)
 Tranh nền mượn của:

- 1/ <https://www.vectorstock.com/royalty-free-vector/line-drawing-art-woman-face-with-hands-vector-21688678>
 2/ <https://wallpaper.csplague.com/download-premium-vector-of-greenish-botanical-memphis-pattern-background.html>

In 1.000 cuốn, khổ 14,5cm x 20,5cm tại Xí Nghiệp In FAHASA
 774 Trường Chinh, phường 15, quận Tân Bình, TpHCM.
 Điện thoại: 028.38153971 – Fax: 028.38153297.
 Số XNĐKXB: 1656-2021/CXBIPH/31-30/HĐ
 Số QĐXB của NXB: 276/QĐ-NXBHĐ, cấp ngày 25-5-2021.
 In xong và nộp lưu chiểu năm 2021.
 Mã số sách tiêu chuẩn quốc tế (ISBN): 978-604-328-761-5
 Thỉnh kinh sách ấn tống, gửi e-mail về: daidaovanuyen@gmail.com

Các bản điện tử đã có.

Kính mời quý đạo hữu, đạo tâm truy cập Internet tại:

ĐẠI ĐẠO VĂN UYỂN & ĐẠO UYỂN

<https://daidaovanuyen.blogspot.com/>

CÁC SÁCH CỦA HUỆ KHẢI (bản tiếng Việt)

<https://huekhai.blogspot.com/>

CÁC SÁCH CỦA HUỆ KHẢI (bản tiếng Anh)

<https://understandingcaodaism.blogspot.com/>

SÁCH CỦA CÁC TÁC GIẢ KHÁC

TRONG CHƯƠNG TRÌNH CHUNG TAY ẤN TỐNG KINH SÁCH ĐẠI ĐẠO

<https://chungtayantong.blogspot.com/>

BỘ SÁCH “TÌM HIỂU THÁNH TRUYỀN TRUNG HƯNG”

<https://thanhtruyentrunghung.blogspot.com/>

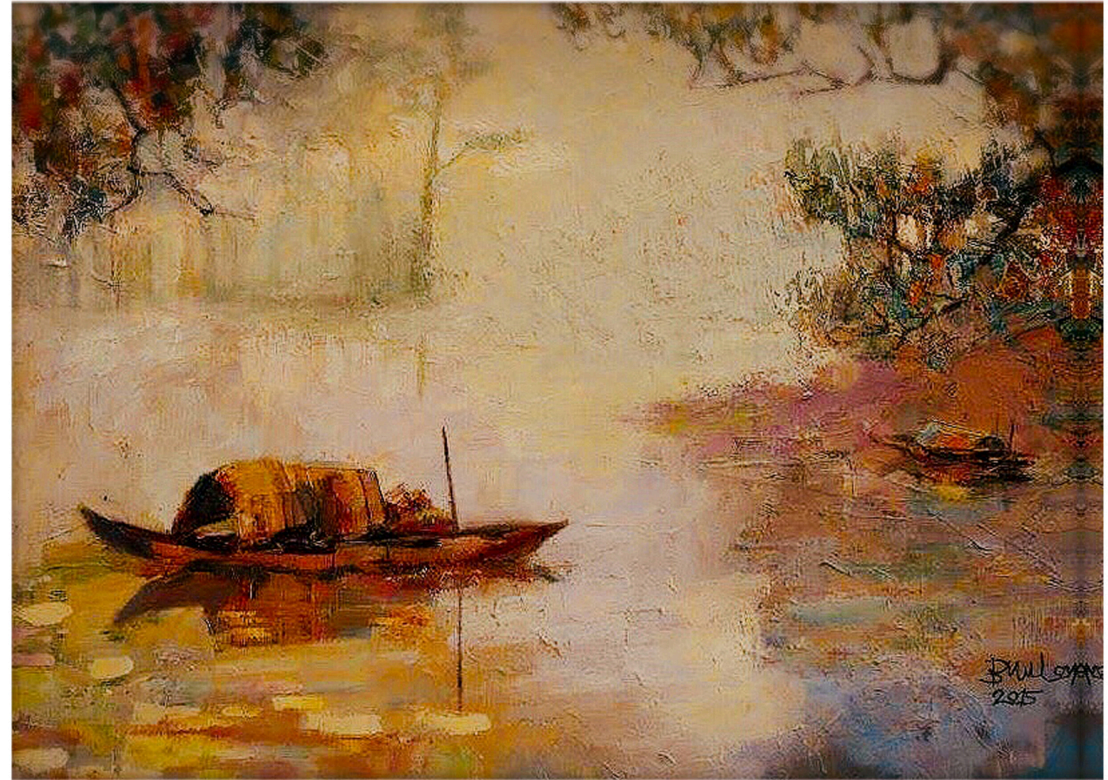
4 TRƯA, sơn dầu, Trần Bửu Long, 70x90cm, 2017.

1 ÁO TRẮNG CỦA THIÊN, sơn dầu, 40x40cm, Trần Bửu Long, 2012.

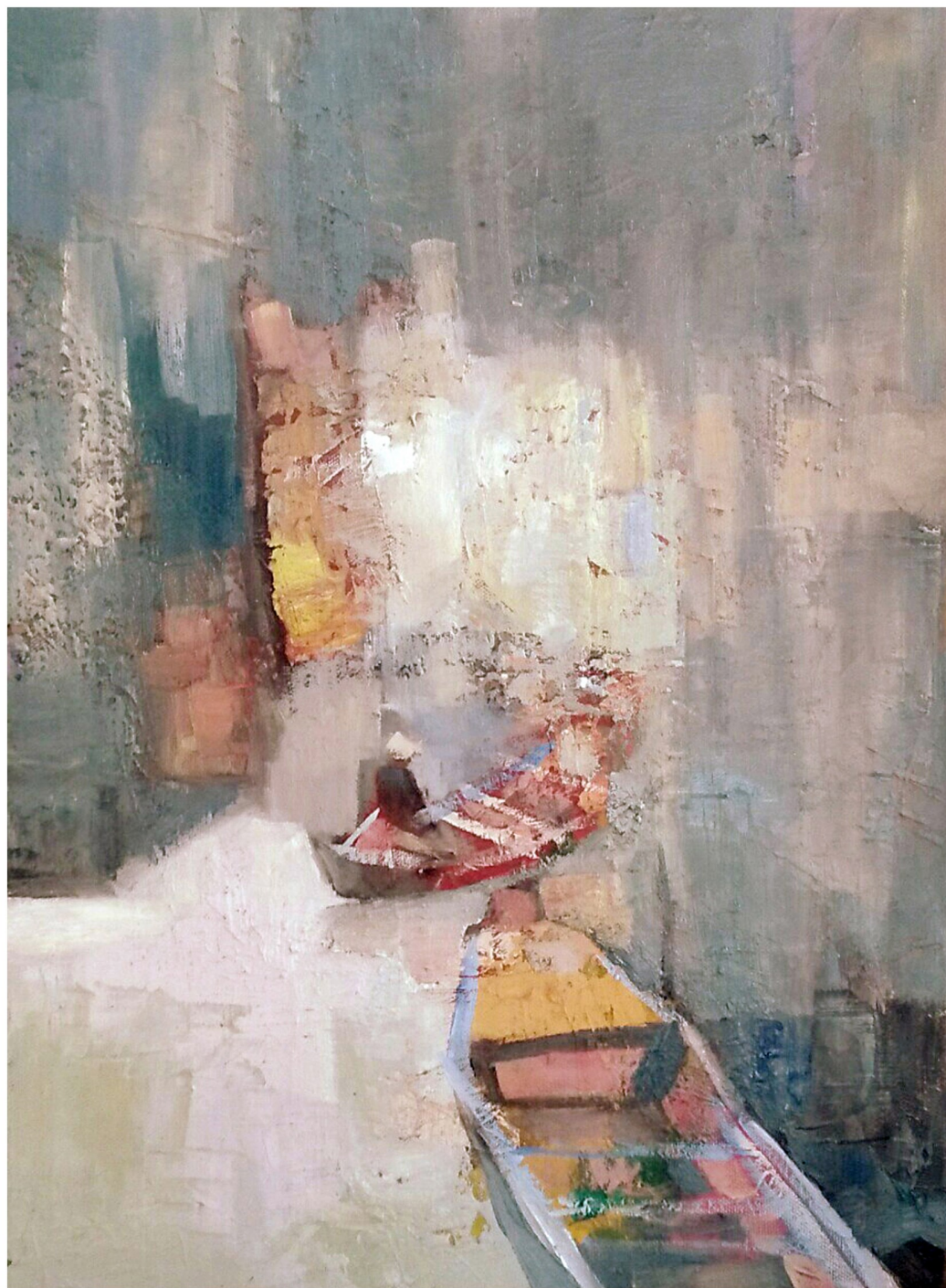
2 VỀ, sơn dầu, 90x70cm, Trần Bửu Long, 2018.

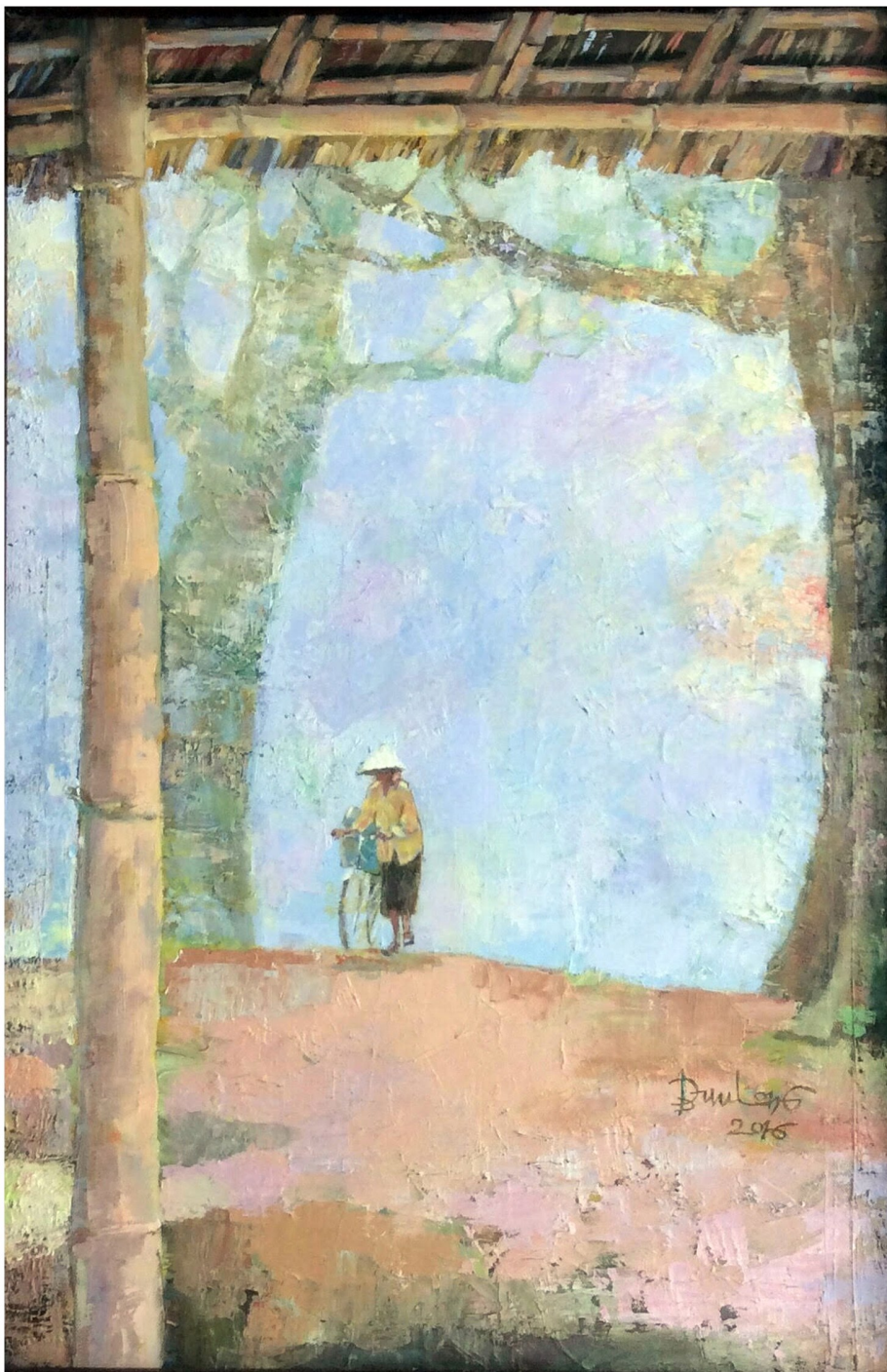
3 THUYỀN, sơn dầu, Trần Bửu Long, 60x80cm, 2015.

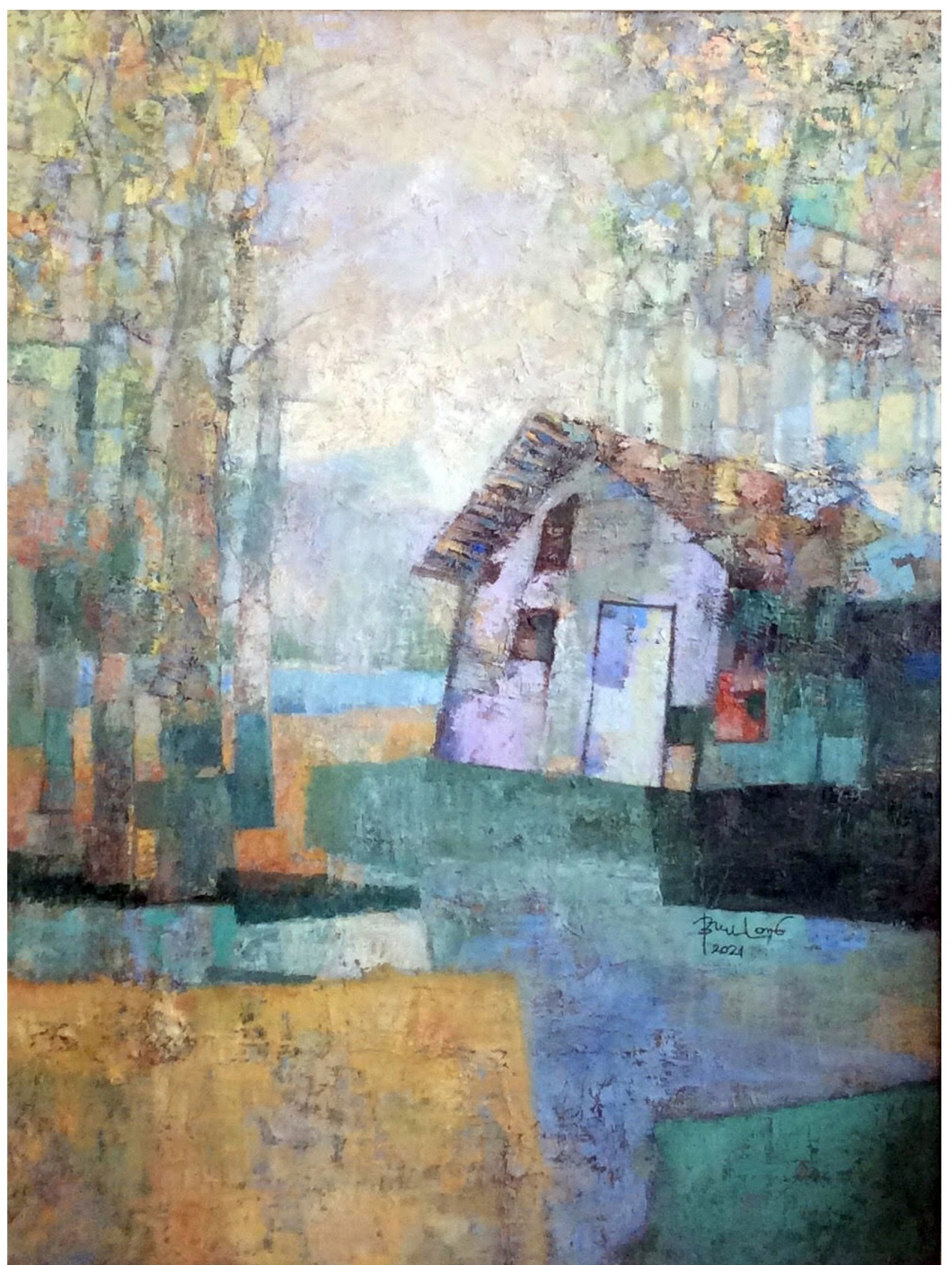
8 ĐI QUA CƠN GIÓ, sơn dầu, 120x90cm, Trần Bửu Long, 2013.

5 ĐỢI, 80x60cm, sơn dầu, Trần Bửu Long, 2018.

6 MẸ VỀ, sơn dầu, 70x50cm, Trần Bửu Long, 2016.

7 CĂN NHÀ NHỎ, sơn dầu, 120x90cm, Trần Bửu Long, 2021.

HUYỀN VĂN MƯỜI

Sinh năm 1955.

Quê quán: xã Đại Hòa,
huyện Đại Lộc, tỉnh Quảng
Nam. Hiện ở: thôn Phú Mỹ,
xã Đại An, huyện Đại Lộc,
tỉnh Quảng Nam.

ĐT: 098 527 2521

Học trung học Đại Lộc
(Quảng Nam) và trung học
Đông Giang (Đà Nẵng). Đi
Thanh Niên Xung Phong xây
dựng công trình đại thủy
nông Phú Ninh (Quảng Nam).
Tốt nghiệp kỹ sư nông nghiệp.
Chủ nhiệm hợp tác xã sản
xuất, dịch vụ tổng hợp Đại
Hòa, Đại Lộc, Quảng Nam.
Phụ trách kỹ thuật nguyên
liệu Công Ty Liên Doanh
Thuốc Lá Đà Nẵng. Nguyên là
Trưởng Ban Phổ Tế; nay là
Trưởng Ban Hành Chánh kiêm
Trưởng Ban Cai Quản họ đạo
Nam Trung Hòa (Quảng Nam),
thuộc Hội Thánh Truyền Giáo
Cao Đài. Thơ đã in:
Giữa Chốn Ta Bà (2015).

Có thể em chưa là Bồ Tát
Rủ lòng sao đến một sa di!
Chỉ xin môi mắt làm tim bắc
Giọt-dầu-tôi chong ngọn lưu ly

Có thể đành dương em rưới khắp
Cam lồ bỏ sót một đời ai
Tôi vắt thơ mình thành bát nhã
Trì tụng vô ngôn trọn kiếp này

Vì em tôi nguyện làm khát sĩ
Bung vạc trầm luân vượt nẻo xa
Yêu vô lượng kiếp còn chưa đủ
Hốt ngộ hằng mong một sát na

Tóc chẳng còn chi để bạc đầu
Ba nghìn thế giới cũng tìm nhau
Xin em đuổi mắt hồn tịnh thủy
Tôi về hóa Phật nửa đời sau.

Tủ sách
VĂN HỌC ĐẠI ĐẠO
Quyển 136-1
trong **CHƯƠNG TRÌNH**
CHUNG TAY ẤN TỐNG
KINH SÁCH ĐẠI ĐẠO

ISBN: 978-604-951-414-2

Sách ấn tống. Không bán.

Free Gift Book. Not for Sale.